

Η Θυσία της Ιφιγένειας

Έμμετρη σατιρική κωμωδία στην Κυπριακή διάλεκτο.

Ανδρέα Κουκίδη

Πρόσωπα

Ιφιγένεια. Θυσιάζεται...η τιμή της, για να μην της πάρει η τράπεζα το σπίτι.

Κλυταιμνού. Μητέρα της.

Μέμνονας. Πατέρας της. Πρώην πιλότος των Κυπριακών αερογραμμών και τώρα στην Έμιρέϊτς.

Ελένη. Θεία της , πολύ όμοφη.

Μενέλαος. Θείος της. Ταγματάρχης στην Εθνική Φρουρά. Σύζυγος της Ελένης.

Πάρης. Εραστής της Ελένης. Υπουργός.

Αννού. Γειτόνισσα, κουτσομπόλα

Το έργο αναφέρεται στο κούρεμα των καταθέσεων, στην κατάρρευση της οικονομίας, στο ξεπούλημα του συνεργατισμού και των Κυπριακών Αερογραμμών, στα μη αξυπηρετούμενα δάνεια, στις εκποιήσεις, στα χρυσά διαβατήρια κ.λ.π.

ΣΚΗΝΙΚΟ

Αριστερά η αυλή και το σπίτι του Μέμνονα και δεξιά η αυλή και το σπίτι του Μενέλαου. Δεξιά πέρασμα προς τον δρόμο .

Είναι βράδι. Ο Πάρης βγαίνει από το σπίτι του Μενέλαου με προσοχή μην τον δουν και φεύγει προς τον δρόμο. Παραπατά και πέφτει. Σηκώνεται και προχωρά. Από το σπίτι του Μέμνονα βγαίνουν η Κλυταιμνού και η Αννού. Βλέπουν τον Πάρη να φεύγει .

Αννου Ρε Κλυταιμνήστρα πκοιος ένει, που φεύκει σαν τον κλέφτη από το σπίτιν της Λενούς τζαι κουτσουβλά τζαι πέφτει ;

Κλυμνού Έσειι την ένοιαν Αννεττού, να μεν τον δεί κανένας , για τούτον εν που κουτσουβλά τζαι στα πλακοστρωμένα.

Αννου Τζαι πκοια εν πον' η ένοια του τζι ίνταν που συλλοάται; Μα δεν μου είπες πκοιος ένει τζαι ίνταν που λοάται.

Κλυμνού Κόρη μου εστραώθηκες, δεν τον καταλαβαίνεις; Αλόπως που την πόρτα σου κόρη δεν ηξεβαίνεις. Ο κόσμος ούλλος ξέρει τους, τούτους τους μαλαγάνες, βκαίνουν στην τηλεόρασην, για να τζυλούν λουβάνες. Πρώτος που τους ημέτερους ,που φάαν τζαι πρηστήκαν τζι εγίνησαν η αφορμή τζι οι τράπεζες κλειστήκαν.

Αννου Λαλείς για τζειν τον μορφοιον που τον λαλούσιν Πάρη, πό'φαν τον συνεργατισμόν τζι εν πήραμεν χαπάρι ;

Κλυμνού Ναι, εν για τζεινον που λαλώ, τον υπουργόν του κράτους, που να τριφτούν τα μούτρα του σε σπαλαθκιές τζαι βάτους. Που πήαν εις τον Πρόεδρον για να τον αποπέσει , μ' άφηκεν τον στη θέσην του,ώσπου να μας κουρέψει. Που νάχουν την κατάρρα μου οι κλέφτες, οι φαγάες πο'ν μας αφήκαν μετοχές, με σπίθκια, με παπάες. Που παρπατούν καμαρωτοί σαν κορτωτό σιεπάρνι μα την αξιοσύνην τους έχουν την τζαι οι σκάρνοι. Με θεωρίαν πίσκοπου τζαι μυλωνά καρδίαν, τζι όπου λαμνήσουν έχουσιν μιτά τους συνοδείαν. Που δεν λυπούνται, ορφανά, μα ούτε τζαι σηράτες, που μας αφήκαν άστεγους τζι επκιάαμεν τες στράτες . Που τρων τζαι δεν χορτάννουσιν εις τη συναπαρτσίαν τους απού να φαν τα νύσια τους, να φαν τζαι την πετσιάν τους Που πίννουσιν το γαίμα μας ,όπως τα νεροφίδκια μα'ν άξιοι να κάμουσιν τζαι τα σκατά σταφίδκια. Ξέρεις για πκοιους εν που λαλώ...εν για τους τραπεζίτες που κλαίω τζαι οδύρομαι...τα λέσια, τους λεχρίτες.

- Αννου Η πίκρα σου εν ποταμός, που πέρκιμον τους πνίξει.
τζαι τζείνους τζαι τες τράπεζες, καμιά να μεν αννοίξει.
Καταλαβαίνω τον καμόν τζαι με το δίκαιο σου
Πέ μου ίντα να κάμουμεν τζαι είμαι στο πλευρό σου.
- Κλυμνού Εμείς ίντα να κάμουμεν ; Τούτ'εν δουλειά του κράτους
αμμά το κράτος δυστυχώς, πάει με τα νερά τους .
- Αννου Οι κυβερνήτες Κλυταιμνού, ούτε μας λοαρκάζουν
τζαι μόνην ένοιαν έχουσι ριάλια να στιβάζουν.
- Κλυμνού Τα σάβανα δεν έχουσιν πούντζιες για να τα βάλουν
στην κόλασην που εν να παν, μιτά τους να τα πάρουν.
- Αννου Τούτοι δεν λοαρκάζουσιν τον θάνατον καθόλου.
Τούτοι εν γέννα του φιδκιού τζαι θρέμμαν του δκιαόλου.
(μικρή σιωπή)
Όμως δεν μου εξήγησες... ιντά'θελε στο σπίτιν
κόρη , της συννουφάδας σου, ο Πάρης ο λεχρίτης
- Κλυμνού Θα καταπκιά τη γλώσσα μου, λέξη να μεν ιβκάλω
γιατ'έτσι τζαι μαθεύτηκε, φωθκιές εν να τους βάλω.
Πόλεμος μιάλος θα γενεί, σαν γίνηκεν στην Τροία
θα σήσουν τες κκελλέες τους, ίσια που την κουρία
Θα τρέχουσιν τα γαίματα να κάμνουσιν αυλάτζι,
που να τζυλά πάνω στη γη, να πίννουν οι βορτάτζιοι.
- Αννου Με τα πικρά τα λόγια σου πολλά μ'αναστατώννεις
τζαι θέλω καθημερινά κόρη να μ'ανταμώννεις..
Πέρκιμον το προλάβουμεν τουν το κακόν που λέεις
γιατι εν κρίμα να πονάς, να δέρνεσαι ,να κλαίεις.
Θέλω να ξέρω,του κακού η ρίζα πκοιαν εν πόνει
για να τη ξεριζώσουμεν, να πάψουσιν οι πόνοι.
- Κλυμνού Για να σου πω γειτόνισσα, όρκον θέλω να βάλεις
πως λέξην που το στόμα σου ποττέ σου δεν θα βκάλεις
- Αννού Ορκίζομαι στον πλάστη μας, που μας θωρεί που πάνω
πως δεν θα βκάλω τσιμμουδκιάν μέχρι που να πεθάνω.
(σιωπή)
- Κλυμνού Εν να συντύχω σϊανά, δεν πρέπει ν'ακουστούμεν,
οι τοίσιοι έχουσιν αφκιά...τζαι να σϊουρευτούμεν.
(στήνει αφτί μήπως την ακούνε.)
Ο Πάρης, ο ομορφονιός, ννα μα την Παναγίαν,
έκαμεν καύκαν τη Λενούν, που κάμνει την αγίαν.
(κάνει τον σταυρό της)
- Αννου Κόρη, τη συννουφάδα σου, την όμορφην Ελένη !
Τζι εσύ θωρείς τζαι σιωπάς, πολλοβασανισμένη
- Κλυμνου Αννού, τον νουν μου έχασα, που το πολύ μαράζι.
Ντζύσε μου πασ'το μέτωπον...το γαίμα μου χογλάζει.

- Αννου Εσέν κόρη δεν σε θωρούν, σαν τους θωρείς εσούνι;
 Όξα θωρείς τζαι κρύφκεσαι που πίσω στο καντούνι;
- Κλυμνού Κρύφκουμαι μες το σπίτι μου, που πίσω που την πόρτα,
 τζαι κλαίω τζαι οδύρομαι ,για την πικρή μου σόρτα.
- Αννου Έσειι τζαιρόν που κάμνουσιν τούτην την ατιμία;
 Καλά τζαι δεν ακούστηκεν μέσα στην κοινωνία !
- Κλυμνου Τουν το κακό ξεκίνησεν, πάει κανένας χρόνος
 τζι αν συνεχίσουν όπως παν, εν να γενεί τζαι φόνος.
- Αννου Αλήθεια, ο Μενέλαος πώς δεν παίρνει χαπάρι ,
 που τζαι του ψύλλου βάλλει του σέλλαν τζαι χαλινάρι;
- Κλυμνού Ο Μέλιος τζι ο λεγάμενος εν φίλοι τζαι κουμπάροι
 τζαι πώς να υποψιαστεί τον φίλον του τον Πάρη .
 Τες νύχτες που ο Μενέλαος, μεινίσκει στον στρατώνα
 τούτη με τον ομορφονιόν, τζυλιούνται στον κοιτώνα.
 Εν ταγματάρχης ο Μελής , κόμα προχτές εγίνη
 τζι υπηρετεί στο πεζικόν κάπου εις την Κλεπίνη.
 Μαζίν με την προαγωγήν εδώκαν του πιστόλι
 τζαι κουβαλεί το πάνω του, κρέμμεται που τη ζώνη.
 Τζαι τρέμω γιω που το θωρώ, γιατ'έτσι τζαι τους πκιάσει
 θα τους σκοτώσει τζαι τους δκυο,πασ' του θυμού τη βράση
- Αννου Εχάσασιν την αντροπήν, κόρη μου ούλλοι τζι ούλλοι,
 αρκόντοι τζαι αρκόντισσες, αφεντικά τζαι δούλοι,
 εγίνησαν σαν τα χτηνά, αρκάππαροι τζαι μούλοι.
- Κλυμνου Εφτάσαμε γειτόνισσα στα ύστερα του κόσμου.
 Κουμπάρος την κουμέραν του! Φέρε φαρμάτζι, δωσ'μου!
 Φωθκιά θα ρίψει ο θεός, πάνω τους να τους κάψει
 που δεν έχουσιν αντροπήν τζαι κάμνουν έτσι πράξη.
- Αννου Άμα βρεθείτε μόνες σας, πκιάσ'την τζι ορμήνεψε την
 τζαι εις τη στράταν την καλήν βάρ'την τζαι στράτεψε την.
- Κλυμνού Αν της συντύχω,θ'αρνηθεί, πελλήν εν να με βκάλει,
 τζαι με ψευκιές τζαι πονηρκές, κόρη θα με ποβκάλει .
 Τζαι είμαστιν γειτόνισσες τζι είμαστιν συννυφάες
 τζι η μια την άλλην θα θωρεί, σαν νάμαστιν κουφάες.
 Σήλιες φορές το προτιμώ να ζω μέσα στο ψέμα,
 μα ούτε λέξη θα της πω, ποττέ για τουν το θέμα.
 Θα τη θωρώ, θα της μιλώ, θα την καλημερίζω,
 θα ποσκολίζω τον τζαιρόν τζαι θα την πομωρίζω.
 Θα την φορτώννω ψέματα για τες νοικοτζυρκές της
 τζαι για τες καλοσύνες της τζαι για τες ομορκιές της .
 Αμμά θα σύρνω τζαι μηχτές, πέρκιμον καταλάβει
 τζαι έστω τζαι πογυριστά το μήνυμα να λάβει.

- Αννου Ούτε του Αγαμέμωνα του έκαμες χαπάρι ,
 πέρκιμον υποψιαστεί, το μήνυμα να πάρει;
- Κλυμνου Έτσι τζαι πω του άντρα μου για τουν το ρεζιλίκκιν
 θα πκιάει τον Μενέλαον, γιατ' έσει καρτζιλίκκιν,
 θα του το πει τζι εν να γενεί μιάλον καρκασιαλλίκκιν,
 γιατ' εν χωρεί στο σπίτι μας τέθοιο πεζεβεγκλίκκιν.
 Έχομεν κόρην παντρειάς , κόρην πον χαρτωμένη
 τζι αν μαθευτεί τουν το κακόν, θωρώ την χωρισμένη.
 Γιατί τον χαρτωμένον της... λαλούν τον Αχιλλέα
 τζαι δεν σηκώννει προσβολές η ράτσα του Πηλέα.
 Τούτοι κρατούσιν την τιμή σημαίαν τζαι μανιέρα,
 τζαι μάχονται για λλόου της τζαι νύχταν τζαι ημέρα.
 Τζαι αν το μάθει ο Αχιλλής, ώσπου να πεις το τρία ,
 εν άξιος του μορφογιού να κόψει τζαι τα τρία .
 Τζαι αν περνά για εραστής τρανός τζαι φουμισμέμος,
 εν να βρεθεί ανέραστος τζαι βαθκειομουσησμένος.
 Γιατι , εχτός που τα λιμπά, λαλώ σου το με δέος
 εν να του κόψει σύριζα , ακόμα τζαι το πέος.
(σιωπή)
- Αννου Κόρη, η Ιφιγένεια, που μπαίννει τζαι ξεβαίννει
 εν δυνατόν να μεν είδεν, να ξέρει τι συμβαίννει;
- Κλυμνου Ξέρω την ώραν πόρκεται τούτον το λατζινάρι.
 τζαι δικιώγνω την Ιφιγενοού, πέμπω την στο παζάρι.
 Γιατ' εν αθώα τζι εν θέλω... μιτσιά να πονηρέψει
 τζαι την αγάπην την αγνήν πόσει... να τη νοθέψει.
- Αννου Πολλά σοφά εσκέφτηκες καλή μου Κλυταιμνήστρα.
 Κάλλιο να μεν πονηρευτεί, ώσπου να βάλει μνήστρα.
 Οι χαρτωμένοι θέλουσιν αθώες χαρτωμένες
 τζαι όι πολλοπάητες... πολλοπαρπατημένες .
 Θέλουσιν να πιστεύκουσιν πως δεν έντζυσεν άλλος
 ούτε πάνω στο πόιν τους , μα ούτε τζαι στον κάλλο.
- Κλυμνου Τζαι πού βρίσκεις γειτόνισσα τωρά έτσι γεναίκα,
 που πριν να βάλουν στέφανα, πηαίννουσι με δέκα,
 να μεν σου πω με είκοσι, να μεν πω εβδομήντα
 τζαι αν τες πασπατεύκουσιν τζι αν τους το κάμουν... ίντα!
 Εμείς κρατούμεν την σφιχτά τζι εν περιορισμένη
 τζι έμαθε να φυλάεται τζαι ναν ασφαλισμένη.
 Τα μμάδκια της σ'αρσενικόν ποττέ της δεν σηκώννει
 για τούτον τζι ήβρεν άδρωπον, που τη θωρεί τζαι λιώννει.
- Αννου Να ζιείτε ... να την σιαίρεστε, γιατ' έτσι προκομμένη
 δεν βρίσκεται στον τόπο μας, ούτε στην οικουμένη.
(Μπαίννει η Ιφιγένεια. Κρατά ένα καλάθι με ψώνια)

- Κλυμνου Ἴηρτες μαλαματένη μου ; Ξαπόλα το καλάθι
 τζι εν να ζαώσει η μέση σου, αν κάμνεις έτσι λάθη.
 Θέλω σε πάντα λυερή, για να σου αζουλεύκουν
 τζαι να μινίσκουν ξηστητζιοί όσοι θα σου κοντεύκουν.
 Θα σας αφήκω μόνες σας, γιατ'έχω κουτσοδούλια.
 Θα καθαρίσω άγρια ραδίτζια τζαι μαρούλια
- Αννου Θέλεις καμιά βοήθεια, θέλεις να σου τανύσω,
 ή με την Ιφιγένεια να κάτσω να συντύχω;
- Κλυμνού Κάτσε να κουβεντιάσετε τζαι να της παραντζύλεις,
 να μάθει να φυλάεται τζι ο κόσμος εν ρεζίλης .
 Δώσ' της παραντζιελιάν καλήν, παραντζιελιάν ν'αρέσκει
 τζι εν να μας γράψει κριτικήν η Νόνα η Μολέσκη.
(Η Κλυταιμνού φεύγει. Παύση)
- Αννού Μπράβο σου Ιφιγένεια , που είσαι προκομμένη
 τζαι βοηθάς τη μάνα σου, πον ταλαιπωρημένη .
 Άλλες, μιαν ένοιαν έχουσιν, πώς να καλοπεράσουν
 τζι όπου τα ακριβότερα να πάν να τα γοράσουν.
 Ρούχα, παπούτσια, σσώρουχα τζαι λούσα τζαι στολίδκια.
 Σαν τα μωρά γυρεύκουσιν ακόμα τζαι παιγνίδικια,
 Τζι ώσπου γυρεύκουν βρίσκουν το, το κάτι παραπάνω
 τζαι βρέθονται ανάσσειλα τζαι με τα πόδικια πάνω.
 Τζαι είτε πάσ'τον καναπέν είτε πασ'το κρεβάτι
 έτσι τζι αννοίξει ο γιαράς, θα βκει τζαι το κακκάτι **.(σιωπή)**
 Άκουε τζαι βελόνιαζε, είδα πολλά τζαι ξέρω.
 Μπορεί να πάθεις τη δουλειάν ακόμα τζαι που γέρο.
 Οι γέροι ελιμπίσασιν τζαι παίρνουσι βιάκρα
 τζι η ψοφισμένη τους ξυπνά τζαι γίνεται ζοντάκρα.**(σιωπή)**
 Μα να φυλάεσαι πολλά που κάτι λατζινάρκα !
 που αγριεύκουν ήμερα τζαι ημερεύκουν άρκα.
 Π'άμα πετύχουσιν καμιάν, πό'νεν δασκαλεμένη,
 μες τα καλαμορούθουνα φακούν του τζαι αφταίννει.
 Φωνάζουν σε αγάπη μου ,φωνάζουν σε τζαι...χάννι,
 μ'αν τους πιστέψεις μάνα μου, θα σου το κάμουν χάνι.
(σιωπή) Να μεν ακούεις Φιγενού, κάθε κεντικελένη,
 μα νάσιεις σαν παράδειγμαν, την θκειάν σου την Ελένη
 που σέβεται τον άντραν της, σέβεται το στεφάνι
 τζι ούλλοι της προσηκώννουνται, όποθθεν τζι αν νεφάνει.
 Θα βάλουν την εικόναν της, στο κέντρον της σημαίας
 γιατ'έκαμεν τον θεϊον σου, ταύρον σαν της Νεμέας. **(σιωπή)**
 Αν έπκιαες το νόημαν, που τες παραντζιελιές μου,
 έμαθες να φυλάεσαι, που νάσιεις τες ευτζιές μου

Μπαίνει η Κλυταιμνού

- Κλυμνου Ακούει σου γειτόνισσα, οξά'ν αλλού ο νους της ;
Μακάρι τζαι να κρόννετουν Θεέ μου τους γονιούς της.
- Αννου Είπα της τα ξηκούτσουλλα, για να τα καταλάβει ,
όσο για το συμπέρασμα, μόνη της θα το βγάλει.
΄Ατε, θα πάω στο καλόν τζαι θα ξαναβρεθούμεν.
Θάρτω να σ'έβρω, μεν έσεις...έννοιαν πως θα χαθούμεν.
- Κλυμνού Πήαινε κόρη στο καλό, πήαινε στην ευτζιή μου
μα θέλω νάρτεεις σύντομα για να βρεθείς καρτζί μου(σιωπή)
Πε μου ίντα συμπέρασμα, βκάλλεις Ιφιγενού μου,
ν'αναπαυτώ, γιατ'έχασα, αγάπη μου τον νουν μου.
- Ιφιγένεια Μητέρα , στα ερωτικά, φαίνεται σπουδασμένη,
μα δεν εν κατανοητή τζαι ξεκαθαρισμένη
Λαλεί μου τα πογυριστά, με άσχετα λουούδκια.
«Να μεν την πκιάννω είπε μου, σφιχτά που τα λαιμούδκια
μα να την πκιάννω μαλαχτά τζαι με κοντά νυχούκια.
Γιατί ,πάνω στην έξαψη, έτσι τζαι την εχτάρω
μπορεί να δω... ολοτίσιρον, τον ίδιον τον χάρο.
Γιατί, η μαυρογέρμη, λαλεί...εν θησαυρός του,
τζαι παρπατά καμαρωτός, που κρέμμεται ομπρός του.»
- (σιωπή) Μα πκοιαν να πκιάννω δεν είπεν τζαι ίντα να την κάμνω .
Θέλω να μάθω μάνα μου, τα λάθη να προκάμνω.(σιωπή)
Ο πόθος των αρσενικών, λαλεί πως εν η σάρκα
τζαι να προσέχω πού πάω, με τον καθένα τσάρκα,
είτε με αυτοκίνητον, μα είτε τζαι με βάρκα.
Γιατ'ένας εν ο στόχος τους , βαρκάρη τζαι σιοφέρη,
με τό'ναν να κρατώ κουπί, με τ'άλλον το τριτζιέρι.
Μ'άμα ραΐσει, δεν κολλά λαλεί, με βουλλοτζιέρι.(σιωπή)
Μπορείς να μάθεις μάνα μου από τες παροιμίες
πκοιες εν οι κοσμιότητες τζαι πκοιες οι ακοσμίες ;
- Κλυμνού Μεν μαραζώννεις κόρη μου, έφτασεν ο τζαιρός σου
να μάθεις πκιον τα μυστικά, με άντρα στο πλευρό σου.
Να πάρεις λλιην πομονή, σαν παίρνουν τζι οι σιηράτες,
άκου τον Αχιλλέα σου,θα πάρει πκιον τες στράτες.
Θα κατεβεί που τα βουνά, θα έρτει που τα Τζιόνια,
θα ξαπολύσει τ'άρματα, τουφέτσια τζαι κανόνια.
Τζαι θάναι μες τ'αγκάλια σου τζαι νύχταν τζαι ημέρα.
Διώ σου τζαι παραντζιελιάν...γύρεψε τζαι κουμέρα.
Θάχουμεν γάμους σύντομα, αγάπη μου μεγάλη
τζαι με λαούτα τζαι βκιολιά με τον Χατζημιχάλη.
(Μπορεί να ακουστεί μέρος τραγουδιού του γάμου, με
τον Μιχάλη Χατζημιχαήλ και να το χορέψει η Ιφιγένεια)

- Ιφιγένεια Μακάρι ούλλα να γενούν σαν τα ορίζεις μάμμα
 τζαι να θελήσει τζι ο θεός τζαι να γενεί το θάμμα
 να κατεβεί ο Αχιλλής από τα κορφοβούνια...
 πόσιει που τότε να τον δω, που φόρησα τακκούνια.
 Γιατ' έριψεν το πάθος του, ούλλον πάνω στη μάχη
 τζι ασκείται καθημερινά εις του βουνού τη ράχη.
 μα γιω τζοιμούμαι μανιστή ,τζαι θα μου σταφιδικιάσει
 το τριανταφυλλένο μου τζαι αζαγιές θα πκιάσει .
- Κλυμνού Μεν κλαίεις Ιφιγένεια, άδικα μαραζώννεις,
 όπου τζι αν είσαι, τες χαρές της παντρειάς ζυγώννεις.
 Τζι αν μεν το ξέρεις μάθε το, όσον το πεθυμούσιν
 περίτου το γυρεύκουσιν, περίτου να ποθούσιν.
 Τζι ο Αχιλλέας σίουρα, ποθεί σε παραπάνω.
 τζαι ένα μόνο πεθυμά, πώς να βρεθεί πού πάνω.
 Που πάνω στο τραντάφυλλον, για να σου το μαδήσει,
 μα το σιοινίν εις τον λαιμόν, σφιχτοθηλιά θα δήσει.
 Επάθαν το τζι άλλοι πολλοί, πάσ' τη μεγάλη γλύκα,
 για τούτον τζαι η τρίχα του, λαλούν...τραβά νταλικά.(σιωπή)
 Εν που δαμέ που ξέβηκεν τζαι το...«εν τούτω νικά »(Δείχνει
 το μουνί της. Η Ελένη βγαίνει από το σπίτι. Κρατά ένα
 ραδιάκι που παίζει ένα τραγούδι. Βάζει το ράδιο κάπου
 και χορεύει με πολλή χάρη αλλά και προκλητικά)
- Ιφιγένεια Τι να το κρύψω θεία μου, σου αζουλεύκω πάντα
 που έσιεις χάρες περισσές ,κόμα τζαι στα σαράντα.
- Κλυμνου Για νάσιει χάρες περισσές, κάποιος θα την ποτίζει
 με βότανον της ομορκιάς τζι αθθίζει τζαι μυρίζει.
- Ιφιγένεια Πε μου τζι εμέν το βότανον μάνα μου πκοιον εν πόνει.
 Λαλείς να τρώω πόλικον καρπούζιν τζαι πιπόνι ;
- Κλυμνού Να προτιμάς αγάπη μου κυρίως το αγγούρι
 που έσει σπόρο σπορικό, που ωφελεί την μούρη.
- Ιφιγένεια Που τούτον τρώει η θεία μου τζι έσιει ωραία φάτσα
 τζαι δεν έσιει στα μούτρα της παννάδα μήτε τάτσα;
- Κλυμνού Ρώτα την, ίντα με ρωτάς , έτην τζιαμέ ομπρός σου.
 τζι αν μεν σου πεί το μυστικον, λαλεί σου το ο θκειός σου.
- Ιφιγένεια Ρωτώ σε θκεια πεντάμορφη, πε μας για το βοτάνι,
 τζαι πώς το χρησιμοποιεί, καθένας για να γιάνει
- Ελένη Ποσφίγγει το γερά γερά τζαι πκιάννει το ζουμίν του,
 τζαι τρίφκει τη μουτσούναν του, τρίφκει τζαι το κορμίν του.
- Ιφιγένεια Μεν το κρατήσιεις μυστικόν, πε μας πώς το λαλούσιν
 τζι αν όσες το μυρίζουνται, ανθούν τζαι πορουβούσιν.
- Ελένη Καυλόφυλλον εν τ'όνομαν ετούτου του βοτάνου
 τζαι είναι αποτρεπτικόν τζαι κατά του τετάνου.

- Έσειε δκυο φύλλα στροντζυλά τζι ένα μακρύ ματζιούνη,
τζι άμα μαράνει, γίνεται ζαόν, σαν το κατσούνι.
Έσειε τζαι πασ'τη μούττην του ένα μιτσι ρουθούνη,
που δεν αντέχει μυρωδικιάν, που πράσινο σαπούνη.
Κλυμνου Φαίνεται ναν αλλεργικόν, το δίφυλλον το φκιόρον
π'άμα ζαώσει γίνεται όπως τον κατσινιόρον.
Ελένη Εν που παλιά πασίγνωστον, που πάππου ως προπάππου,
εις την Αθήνα μάλιστα, βλαστά στου Φιλοπάππου.
Εν τούτον, που οσμίστηκεν τζι η Εύα στον Αδάμο
τζι εκόλλησεν του άσημα, για να της τάξει γάμο.
Μα τζείνος της αρνήθηκεν τζαι τζείνη εστοισιώθη.
Εκάλεσεν τους τζι ο θεός τζαι τους εδεξιώθη,
με πρόθεσην του αγαθήν, πέρκιμον τους μερώσει,
γιατί υποψιάστηκεν, πως θα την αγκαστρώσει.(σιωπή)
Τζι εν αμαρτία φοβερή τ'αγκάστριν πριν τον γάμο.
Πρέπει να βγάλεις άδειαν πρώτα που τον κουμπάρο.(σιωπή)
Είπαν του τάχα, ο καβκάς εγίνη για το μήλον,
μα ήταν ολοφάνερον, πως ήταν για το...φύλλον.(σιωπή)
Είπεν τους λόγια θεϊκά, μα'ν άκουαν καθόλου,
τζι έπεσεν τους απέναντι, ποσκόλιον του δικιαόλου.
Λαλεί σου, παρά να φακκώ, αιώνια μιτά τους,
ας τους φακκούν οι δαίμονες, πόχουν τα τζέρατά τους.
Κλυμνου Είσαι πολλά ενήμερη για τούτον το... καυλόφυλλον .
Πε μου το περιοδικόν, τον τίτλον στο εξώφυλλον.
Ελένη Είπε μου το κοτζιάκαρη πολλά δασκαλεμένη
που σήρεψε νωρίς νωρίς τζι εν πολλο...δουλεμένη
Ιφιγένεια Θεία μου σε ευχαριστώ για τες πληροφορίες,
θα πελλετήσω να το βρω τζαι εις τες αγγελίες. (σιωπή)
Μάμμα μου, το καττού μου θα πα να το φροντίσω,
να πλύννω το στομούνη του, μα τζαι να το χτενίσω,
διότι το αφρόντιστον τζαι παραμελημένο,
έβκαλε φήμη μάνα μου, πως...εν καττίν κλαμένο.(Φεύγει)
Κλυμνού Τι προκομμένη, τρυφερή, καλοσυνάτη κόρη
μα έδωκεν της τζι ο θεός το πκιο λαμπρόν αγόρι.
Τον πρώτον που τους Έλληνες, το πρώτον παλλικάρη
που οι θεές τσακκώννουνται πκοια εν να της τον παρει.
**(Μπαίνει ο Μέλιος. Φορά στολή ταγματάρχη. Με την
είσοδο του μπορεί να ακουστεί μέρος από εμβατήριο)**
Καλώς τον, τον Μενέλαον, πού'ρτεν που την Κλεπίνη
τζι εν τον εκαρτερούσαμεν τζι έπκιαν μας εξαπίνης.
Εγύρισες πολλά νωρίς Μέλιο που τον στρατώνα,
τζι αν έρκεσουν νωρίτερα θα έβρισκες αλλόναν.

- Μέλιος. Πκοιον άλλον έθεν ν'άβρισκα δαμέ ρε Κλυταιμνήστρα;
 Εν Μαραθεύτης, Πέλεντρος, ήρτεν που την σιονίστρα;
- Κλυμνού Από το Τρόοδος δεν ήρτεν τζι ούτε Πέλεντρος ένει.
 Εν ο... ρε άτε να τον πω... άγγονας του Κλειστένη.
- Ελένη Τζαι πότε ήρτεν δαχαμέ τζι εγιώνι δεν τον εία;
- Κλυμνου Την ώραν που επέρασεν εβούραν τζαι αππήαν
- Ελένη Γιατί δεν του εφώναξες, πέρκιμον σταματήσει;
- Κλυμνου Κάπου αλλού θα βκιάζετον να πάει ν'αππηήσει.
- Μέλιος Εν αθλητής ο άγγονας του γέρου του Κλειστένη
 τζαι προπονιέται σε στενά, μακρά ποτζεί που μένει;
- Κλυμνού Δεν προπονιέται, προπονιεί την πολυχρονεμένη
 τζαι κάμνει της γυμνάσια, για να ν εξασκημένη.
- Μέλιος Τζι ήταν ανάγκη νάρκεται στη γειτονιάν την ξένη ;
- Κλύμνου Μπορεί να εμυρίστηκεν, καμιάν πον γυρισμένη.
- Μέλιος Δεν κάθονται μονότοπα, τούτα τα κοπελλούδκια
 γυρίζουν μέσα στα στενά, όπως τα αππητούρκα.
 τζαι δεν ιβρίσκουν νεπαμόν, με σπίθκια με αυλάες
 με δούλες, με μαστόρισσες, με κόρες, με μανάες .
- Ελένη Συμπάθα τους Μενέλαε, έσει το η ηλικία ,
 να ποσκολιούνται μονοι τους ,λαλούν την...ακακία.
- Κλυμνου Τούτοι οι δεκαπεντάρηες, π'όσον τζαι ξηστρουθώννου
 με το παλλούτζιν πόχουσι,γάδαρον παλλουκώννου .
 Βουρούν να τζυνηήσουσιν,τζι ότι πετύχουν πκιάννου,
 τζαι δεν ιβρίσκουσιν τζαιρόν, ούτε να συντυχάννου.
- Ελένη Άφης τους να γυρίζουσιν,να παν να ξεθυμάνου.
- Μέλιος Αν κόψουν τον χωρκουρκόν, θα γύρουν να μαράνου
- Άφης τους να καταταγούν τζαι θα τους κάμω πούλλα.
 Στην κάψαν του μεσομερκού, θα τους φορώ σακκούλλα.
 Θα τους αφήνω άνυδρους ,ώσπου να ξεραντζιάζου.
- Θα τους αφήνω νηστικούς. για να ξεροσταλιάζου.
- Κλυμνου Μα ο στρατός Μενέλαε εγίνην κυλικείον
 τζι αν τους αρρώσεις νακκουρί, πάεις στρατοδικείον
- Μέλιος Εγιώ εν σηκώννω,Κλυτεμνού, μούγיא πας το σπαθί μου.
 Κωλώννει τζαι ο στρατηγός, αν δήσω τζαι το δειν μου.
- Κλυμνού Για νάσιεις τόση δύναμη, θάσιεις μεγάλες πλάτες
 μα πρόσεξε οι πλάτες σου, να με σου βκουν απάτες.
- Μέλιος Εγιώ δεν ιχρειάζομαι πλάτες να με καλύπτου,
 Σ'εμέν οι απειθάρχητοι, σιύβκουν τζαι υποκύπτου.
- Κλυμνού Φαντάζομαι Μενέλαε ,για να τα καταφέρνεις ,
 εις την αξιολόγησην άριστα εν να παίρνεις.

- Μέλιος Ελένη, τηλεφώνησα στον Πάρην τον κουμπάρο
για να περάσω πόσσω του το δείλις να τον πάρω
τζαι να τον φέρω δαχαμέ να φάμεν τζαι να πκιούμεν
τζαι τες φιλίες τες παλιές να τες αθθυμηθούμεν.
- Ελένη Θα έπρεπε να μου το πείς να προετοιμαστούμεν
να πάμε να ψουμνίσουμεν τζαι να καταντζειαστούμεν
- Μέλιος Καλή μου, ο κουμπάρος μας εν άνθρωπος δικός μας
Ξέρομεν τον τζαι ξέρει μας. Ξέρει το σπιτικό μας.
- Ελένη Ξέρεις εσύ καλλίττερα αγάπη μου που μένα.
Αφού το αποφάσισες, ας εν ευλοημένα .
- Μέλιος Βράζει Ελένη το νερόν, να πάρω το λουτρό μου ;
- Ελένη Βράζει Μελή μου, πάω ομπρός τζι έλα ταπισό μου. **(φεύγουν)**
- Κλυμνού Ο τράος, άμα τραευτεί τζαι μάθει τον τζεράτων,
τον φίλον της γεναίικας του φέρνει τον τζαι τζερνά τον.
Ω ξακουστέ Μενέλαε , τζαι πρώτε πεζεβεγκη .
τα τζιέρατα σου τα κλωστρά φακκούσιν τέγκι-τέγκι.
(Χτυπά κινητό. Η Κυταιμνού το βγάζει από την τζέπη της)
Πού είσαι Αγαμέμνονα; Ίντα ταξίδιν κάμνεις ,
τζαι νάρτεεις εις το σπίτι σου ποττέ σου δεν προκάμνεις ;
(σιωπη) Φεύκεις που την Αυστράλιαν τζαι πας εις την Ινδία
τζι άμα θα φύεις που τζιαμέ , θα πας στην Ολλανδία ;
Πότε, λαλείς με το καλόν, να έρτεεις να σε δούμεν;
Που τα ταξίδικια τα πολλά, πάμε να ξεχαστούμεν. **(σιωπή)**
Τι να σου κάμω Μέμνο μου, έθελες τζι έπαθές τα
Τωρά που το κατάλαβες, ζητάς τους τζαι τα ρέστα.
Γεια σου, πρέπει να κλείσουμεν, γιατί δεν καλακούμεν,
Πκιάσ' με πον νάρτεεις πκιο κοντά να συνεννοηθούμεν.
(Το κλείνει. Μπαίνει η Ιφιγένεια)
- Ιφιγένεια Με πκιοιον εν που συντύχαννες με τόση δυσκολία;
- Κλυμνού Εμίλουν με τον τζύρη σου, πον εις την Αυτραλία.
Εν να σηκώσει που τζιαμέ λαλεί τ'αεροπλάνο
να ρέξει που τον Ινδικόν τζαι νάρτει παραπάνω.
- Ιφιγένεια Λυπούμαι τον πατέρα μου, που πήεν κυβερνήτης
στων Εμιράτων τες γραμμές τζι εγίνηκεν...κομήτης.
Ας όψονται που κλείσασιν τες αερογραμμές μας
ζι εχάσαμεν τες πλούσιες, παλιές απολαβές μας
- Κλυμνού Τουν το κακόν επάθαν το που πείσμαν τζαι γινάτι .
Την παροιμίαν του σιοινιού ξέρεις την, του χωρκάτη.
Τζαι τούτοι δεν εδέχτησαν να τους εκόβκαν κάτι
τζι εφάαν τους την πίττα τους τζι εν έμεινεν κομμάτι.
Εκάθουνταν τζι ακούασιν ούλλοι τες συντεχνίες,
την ώραν που επαίζουνταν πίσω τους συμπαιγνίες.

ΣΚΗΝΗ 2

Ακούεται ένα γνωστό λαϊκό τραγούδι. Ο Μέλιος κρατά αγκαλιά τον Πάρη και συνοδεύει τον τραγουδιστή. Είναι μεθυσμένος. Ο Πάρης νιώθει άβολα. Έχουνε φάει. Κάθονται στο τραπέζι και κουτσοπίνουν.

- Μέλιος Ποττέ μου δεν επέρασα καλλίτερα δικέ μου.
 Σ' ευχαριστώ από καρκιάς φίλε μοναδικέ μου,
 που ήρτες εις το σπίτι μας...που καταδέχτηκες μας
 τζαι με την παρουσία σου, φίλε ετίμησες μας.
 Να το καθιερώσουμεν, συχνά-πυκνά τζι ωραία ,
 εφόσον εταιρικάσαμεν τζαι κάμνουμεν παρέα .
 Δεν βρίσκεις φίλε δυστυχώς, άνθρωπον να πιστέψεις,
 ούτε τζαι να εμπιστευτείς, όπου τζι αν τον γυρέψεις .
 Εχάθηκεν η αθρωπκιά τζαι η εμπιστοσύνη
 τζι έμεινεν η απαθρωπκιά τζαι η γαουροσύνη.
 Ο κάθε ένας προσπαθεί του άλλου να γελάσει,
 με ψεύτικα καμώματα,πώς να τον ξεγελάσει.**(σιωπή)**
 Μα κάτι έσιεις φίλε μου, σαν νάσαι μουδκιασμένος
 τζαι δεν με παρακολουθείς πούμαι ευτυχισμένος.
 Ξέχασ' τες ένοιες της δουλειάς τζαι τζείνες καρτερούσιν.
 Δε τες χαρές που έχουμεν, που φεύκουν τζαι περνούσιν.
 Έλα να τραουδήσουμεν, τζαι να τα ξαναπούμεν
 για τζείνες π' αγαπήσαμεν τζαι τζείνες π' αγαπούμεν.
(τραγουδά)
 Εεε αγάπησα την που καρκιάς, αμμάν τζι εχάρηκα την
 εεε τον έναν χρόνον είχα την, τον άλλον έχασα την.
(Μπαίνει η Ελένη)
- Ελένη Ερέξαν τα μεσάνυχτα , επέρασεν η ώρα,
 Μενέλαε ο φίλος σου έσιει να πά στη Χώρα.
- Μέλιος Η Χώρα δεν εν μακρυά, γιατί να μας σηκώσεις ;
 Άφης μας όπως είμαστε ώσπου να ξημερώσει.
- Ελένη Θωρώ τον που ενύσταξεν τζαι άλλον δεν κραθκιάται.
 Μπορεί τζαι να αντρέπεται να πει ότι βαρκέται.
- Μέλιος Εγιώ ξέρω τον φίλον μου καλλίτερα που σέναν
 Εγιώ ξέρω τα χούγια του,που χρόνια περασμένα.
- Ελένη Ρώτα τον να σιουρευτείς, πράγματι ίντα θέλει
 Τζι αν θέλει να ξημερωθεί, εμένα δεν με μέλλει.
- Μέλιος Θέλεις να φύεις φίλε μου; Αν εκουράστης πε μου
 δεν έσιει παρεξήγηση, καλέ μου σύντροφέ μου.
- Πάρης Θα κάτσω μόνο φίλε μου για σέναν, αλλό λλίον
 γιατ' έχω μιαν διάλεξην αύριον σε σχολείο
 τζι αμέσως πρέπει να στραφώ πίσω στο Υπουργείο .

- Μέλιος Έλα τζι εσούνι δίπλα μας, καλή νοικοτζυρά μου, κάμε μας λλίη συντροφικιάν αρκόντισσα τζυρά μου.
- Ελένη Ενύσταξα μενέλαε, είμαι ξαγρυπνημένη λυπούμαι αμμά δε μπορώ, είμαι τζαι ποσταμένη
- Μέλιος Ίντα δουλειές εν πόκαμνες καλή μου τζι εποστάθης Αντάκωσες πρωίν πρωίν τζαι δεν εξεποστάθης ;
- Ελένη Δεν ήβρα χρόνον να σταθώ,να κάτσω,να ξαπλώσω Έπλυννα, εσιδέρωσα , καθάρισα καμπόσο .
(την πιάνει από το χέρι και την τραβά να κάτσει)
- Μέλιος Πόψε θέλω σε δίπλα μου, κάμε μου το χαττήρι .
Ένα χαττήριν πρέπει του, του κάθε νοικοτζύρη.
Τζι εγιώ δεν είμαι ο τυχών, εγιώνι ζω για σένα, για λλόου σου θυσίασα ούλλα τα περασμένα
Κάτσε ποδά πον η καρκιάν, δαμέ στ'αριστερά μου.
να την ακούεις που χτυπά για σεν περιστερά μου.**(σιωπη)**
Οι φίλοι μας οι σεβαστοί, κάθονται στα δεξιά μας.
Εμάθαμεν το που νωρίς, στα χρόνια τα μιτσιά μας.
(Τους αγκαλιάζει και τους δυο)
- Πάρης Κουμπάρε, σε παρακαλώ, επέρασεν η ώρα νομίζω εν καλλίττερα να σας αφήκω τώρα.
- Μέλιος Πριν φύεις, η Ελένη μας θα πεί έναν τραούδι τωρά, που φύσησε γλυτζιά τζαι έναν αερούδι.
- Ελενη Μενέλαε στη γειτονιά δεν είμασταν οι μόνοι ακούουν μας οι συγγενείς,ακούουν τζι οι γειτόνοι.
- Μέλιος Έναν τραούδιν ταιρκαστόν, που ναν για μια Ελένη, που τη θαυμάζουν τζαι διτζιοί, θαυμάζουν την τζαι ξένοι τζαι ούλλοι αζουλεύκουν την γιατί εν προιτζισμένη, με ούλλες τες χάρες του θεού, πόσιει η οικουμένη.
- Ελένη Μενέλαε τα λόγια σου, εν τζαι του γελασμάτου, μ'αν συνεχίσεις όπως πας, θ'αρκέψω του κλαμάτου.
Λαλώ σου δεν αντέχω πκιον, θα πάω στο κρεβάτι, σαν να τραβούσα ολημερίς αμάξιν τζι αλακάτι.
Λυπήθου με, ενύσταξα, θέλω να πα να ππέσω ίντα λότης να σου το πω, θέλεις να σου προσππέσω;
- Μέλιος Αφού σου είναι δύσκολον πόψε να τραουδήσεις κάμε κάτι καλλίττερον , να μας ευχαριστήσεις.
Δεν θέλω ο κουμπάρος μας, φίλος αγαπημένος να φύει που το σπίτι μας απογοητευμένος.**(σιωπή)**
Έναν τραούδι σκέφτηκα ,που ξέρω πως σ'αρέσκει τζαι δεν έσιει καλλίττερην που σεν να το χορέψει.
(Βάζει σε γραμόφωνο το τραγούδι «Ελενίτσα», με την Χάρις Αλεξίου. Σηκώνει την Ελένη.Το χορεύει τρεκλίζοντας και την χειροκροτεί.)

ΣΚΗΝΗ 3

Την άλλη μέρα το πρωί.

- Κλυμνού Ερέξαν τα μεσάνυχτα τζι ήταν τζι οι τρείς αντάμα,
 οι δκυο επισκαλίζασιν τζι εχόρευκεν η ντάμα.
 Εβάλαν στο γραμμόφωνον ένα σκοπόν να παίζει
 τζι εσούζετον η Ελενού γυρόν που το τραπέζι.
 Θα έθελα που μιαν μερκάν ν'άκουες τζαι να θώρες !
 Πάνω στο σούσμαν των βυζιών, εφέντζιαζαν οι ρόβες !
 Ρόβες στεκάτες, ροδαλές, όπως τα βαλανίδκια,
 που τ'άκαμεν η άτιμη του μορφογιού παιγινίδκια
 Τζι όπως ανεμογύριζεν γυρόν που το κορμίν της,
 σηκώννετον η φούστα της ως πάνω στο βρατζίν της.
 Τζι ενόμιζες οι ζάμπες της ,ήταν μαλαματένες.
 Ετριγυαλλοκοπούσασι, σαν νάταν τερνεμένες .
- Αννου Μάσιαλλα της ρε Κλυταιμνού, παρά την ηλικίαν,
 μοιάζει όσο σαν να ξέβηκεν, απού την εφηβίαν.
- Κλυμνου Με τούτην την κορμοστασιάν, θα τρώει...μολοχία,
 που εις τες δέκα εντολές λαλούν την τζαι μοιχεία
- Αννου Έσειι πολλές που τρώουσιν, μα'ν σαν τα πατσιαούρκα
 τούτης φατσάρουν πάνω της, ούλλα σαν τα τζυνούρκα.
- Κλυμνού Κρίμασ'τα τζαι καρπούται τα ,τούτος ο χρυσοβίλλης
 που παρπατά, σαν φύλακας σε κάστρον της Βαστίλλης.
 Λαλείς...να εν το ύφος του κόρη που της αρέσκει,
 όξα έσειι τον τρόπον του, να της το πασπατεύκει;
- Αννού Κλυμνού μου το πασπάτεμαν κάμνουν τζαι οι άλλοι,
 η δύναμη του μορφογιού, εν άλλη τζι εν μεάλη.
- Κλυμνου Πε μου τζι εμέν της άσχετης, να μάθω κποια εν πόνει
 που τον θωρώ σαν παρπατά, να μοιάζει με παγόνη.
- Αννου Είδες καμιά στον τόπο μας, που ναν καλοντυμένη
 όπως την συννυφάδα σου, τη ξακουστήν Ελένη ;
 Ούτε τζι οι πκιο αρκόντισσες δεν έχουν έτσι χάρη,
 τζαι άκου με προσεχτικά , να μάθεις για τον Πάρη.
 Ο μηνιαίος ο μιστός του άντρα της , που πκιάννει ,
 δεν φτάννει γι,άναν καθημερινόν της Ελενούς φουστάνι.
 Φαντάσου τα φουστάνια της, τζείνα τα ξόπρωτά της ,
 που τα φορεί μες τες γιορτές, τζαι στα καμώματα της.
 Το κάθε έναν που φορεί, εν μια περιουσία ,
 που ούτε ο νους μας τη χωρεί, ούτε η φαντασία .
 Να μεν πω για αρώματα, βρασιόλα, σκουλαρίτζια !
 Που κάτω στα τακκούνια της βάλλει χρυσά καλλίτζια !
 Θωρείς πκοια εν η δύναμη του μορφογιού του Πάρη !
 Εν ο παπάς , που κατουρά τζαι που το ποϊνάρι!

- Κλυμνού Πού εν που βρίσκει τον παράν, κόρη τούτον το λέσιν,
που τον ξοδκιάζει σπάταλα τζαι τελειωμό δεν έσει ;
- Αννου Κόρη μου περιπαίζεις με , κάμνεις πως δεν τα ξέρεις;
Ξέρει τα τζι η κομμώτρια, ξέρει τα τζι ο παρπέρης.
Κοτζιάμου συνεργατισμόν τον εξικοκκαλίσαν
τζαι τα ξερά τα κόκκαλα ήβραν ζαι τα πουλήσαν.
Μα τζείνοι που εβρέθηκαν, για να τον αγοράσουν
αντί να δώκουν,έθελαν παράν για να τον πκιάσουν.
Για να καλύψουν τες ζημιές, τάχα που φορτωθήκαν
από τους προηγούμενους, τζείνους που τες αφήκαν.
- Κλυμνου Πάντα οι προηγούμενοι... λαλούσιν ότι φταΐσιν
έτσι τζαι οι επόμενοι, τα ίδια θα λέσιν.
- Αννου Τζι ουτ'ένας δεν επικιέρωσεν, για το κακόν που γίνη
τζι ας έκρουσεν ο τόπος μας τζι εγίνηκεν καμίι.
Τζι ούτε μιας μέρας φυλακήν, κανένας εδικάστην
τζαι τούτην, που τους τα μασά, ρωτώ σε, αδικάς την ;
- Κλυμνού Τζι εγιώ ρωτώ τζι απάντα μου, πόθθεν να καρτερούμεν
για το κακόν που πάθαμεν, δικαίωση να βρούμεν ;
- Αννου Δεν θάβρομεν δικαίωση, άλλοι εξουσιάζουν.
Τούτοι που εψηφίσαμεν τζοιμούνται τζαι νυστάζουν.
Εκάμαν την βουλήν γουμάν, στα έδρανα τζυτάζουν,
τζαι όποτε μιλήσουσιν τσαπίζουν τζαι κομπκιάζουν.
Τζαι προς θεού...μεν ακουστεί ότι παρανομούσιν,
γιατί εν να δυσκολευτούν να επανεκλεγούσιν.(σιωπή)
Τζι άκου ίντα σοφίστηκαν, οι ατιμορουφκιάνοι ,
έτσι που να αδυνατεί ο νόμος να τους πκιάννει .
Ψηφίζουν νόμους ειδικούς, έτσι που να καλύφκουν
όσες παρανομίες τους, δεν ημπορούν να κρύφκουν.
- Κλυμνου Σαν τα λαλείς γειτόνισσα, δεν έσει σωτηρία.
Να πκιάσουμεν τα πόδκια μας, να πάμεν εξορία,
γιατ'ο καθένας νοιάζεται μόνο για τον δικόν του
τζαι ας πεινούν τζαι ας ρϊούν οι άλλοι πον γυρόν του.
- Αννου Έχομεν οικογένειες, πώς να ξεριζωθούμεν ;
τζαι πού να πάμε νάβρωμε άξιους να σωθούμεν;
- Κλυμνού Χωρίς να φάσι, δεν κάμνουν καμιάν ποττέ τους πράξη
τζαι δεν ιβρέθεται άδρωπος , που να τους βάλει τάξη.
Τούτον τον άδρωπον ζητώ,τον τίμιον τον ένα
τζι ας μεν έσει στον τόπο μας, άλλον ούτε κανένα.
Ρωτάς για τα προσόντα του ; Πρώτα η σοφροσύνη
τζι η τιμιότης βέβαια, τζαι η αξιοσύνη.
Τζαι τζείνους που παρανομούν,τζαι τζείνους π'αδικούσιν
να πέψει στον αγύριστον, να πάν να...γααανωθούσιν.

Πρωί και πάλι. Ακούεται ένα εύθυμο, μουσικό πέραςμα. Η Ιφιγένεια βγαίνει από μέσα και μιλά στο κινητό τηλέφωνο.

Ιφιγένεια Ρε Αχιλλέα, ώσποσον εν να σε περιμένω ;
 Ρωτούν με τζι οι γειτόνισσες, αν έχω χαρτωμένο.
 Ρωτώ σε . Ίντα να τους πω, πως έχω η δεν έχω ;
 Απάντα σε παρακαλώ, άλλον δεν απαντέχω .
 Έχασα την υπομονή, βαρέθηκα μονάχη
 τζι εσύ να εκπαιδεύεις εις του βουνού τη ράχη.
 Υπάρχουσιν τζι άλλες χαρές, εχτός που τες ασκήσεις.
 Αναλογίστου τη χαράν...τη μπλούζα να μου σκίσεις.
 Να μεν πω κάτι πκιο κρυφόν, τζαι με παρεξηγήσεις
 τζαι νάρτεις εις τον τζύρη μου να θέλεις εξηγήσεις.(σιωπή)
 Σήμερα καρτερούμεν τον, μιαν τζι ήρτεν η κουβέντα
 τζαι θέλω μια συνάντησιν, που κάτω που την τέντα.
 Να είμαι γιω, η μάνα μου, ο τζύρης μου τζι εσούνι
 τζαι είτε με απανεμιάν, είτε τζαι με φουσούνι,
 θα πρέπει να ορίσουμεν του γάμου την ημέρα,
 γιατί εγιώ εδκιάλεξα τζιόλας τζαι την κουμέρα.
 Τζαι δεν θέλω να καρτερά τζαι τζεινή σαν εμένα
 που ζιω με την ανάμνησιν από τα περασμένα.
 Τότε που ήσουν πκιο κοντά τζι έρκεσουν κάθε βράδι
 πάνω στε μούττες των ποδκιών τζαι μέσα στο σκοτάδι,
 να μεν σε πάρει είδησιν κανένας τζαι χαπάρι,
 τζαι νάρτει στον πατέρα μου για να μας λαπορτάρει.(σιωπή)
 Έμπαινες του παναθυρκού τζι οι γέροι ροχαλίζαν
 τζι οι σούστες της καρκόλας μου ολονυχτίς ετρίζαν.
 Αχ πόσον επεθύμησα, τζειν τους γλυκούς τους ήχους
 μέσα στης καμαρούας μου, τους τέσσερις τους τοίχους.
 Ρωτώ σε τζαι απάντα μου, να ξέρω τζι είμαι κρίμα,
 γιατί η Ιφιγένεια ναν πάντοτε το θύμα;
 Τζαι άκου τζι ένα μυστικόν τζαι κράτα το κρυμμένο ,
 φροντίζω το γρασίδι μου να'ν φρεσκοκουρεμένο,
 μα θέλει νάκκον πότισμα, γιατί εν διψασμένο,
 θωρώ το τζαι λυπούμαι το, πο'ν παραμελημένο
 Έσειι τζαιρόν που καρτερώ νάρτεις να το ποτίσεις,
 αμμά εσούνι δεν λαλείς στο σπίτι να πατήσεις.
 Λαλείς να πω του γείτονα νάρτει να το φροντίσει; (σιωπή)
 Ρε Αχιλλέα, δεν θέλω, να δικαιολογείσαι .
 Αν μεν έρτεις το Σάββατον, μείνε τζιαμέ που είσαι.
**(Κλείνει το τηλέφωνο.Βγάζει τσιγάρο,το ανάβει.Καπνίζει
 με πάθος.Μπαίνει ο Μέμνος.Κρατά ένα μπουκαλάκι)**

- Μέμνος Τι βλέπω Ιφιγένεια, έμαθες το τσιγάρο;
 Ιφιγένεια Πατέρα μου συγχίστηκα τζαι είπα να φουμάρω .
 Μέμνος Πε μου πκοιος σε εσύγχισεν, τζαι πού εν που μεινίσκει
 τζι ώσπου να δεις τζι ώσπου να πείς, κάμνω τον πόξιλλίκκι.
 Ιφιγένεια Πατέρα πέρασεν τζαιρός, ωσότου να βρεθούμεν,
 τζαι ξέχασε το πρόβλημα τζι έλα να φιληθούμε.
(αγκαλιάζονται)
 Μέμνος Αγαπή μου, λατρεία μου, τζαι φως των αμμαδικιών μου
 όπου βρεθώ τζι όπου σταθώ, είσαι πουπανωδικιόν μου
 Ιφιγένεια Το ίδιον πατέρα μου, τζι εγώ είμαι κοντά σου
 τζι ας λείπεις μήνες πόσσω μας, τζι ας είμαι μακρυνά σου
 Μέμνος Τούτον τον μήναν κόρη μου, εβκάλαν μας το λάδι.
 Δεν εφυλλοκαμμήσαμεν, με μέρα μήτε βράδι.
 Ιφιγένεια Λυπούμαι σας πατέρα μου, για την κακή σας τύχη
 με φίλου μου, με σκούτρου μου, ποττέ να μεν του τύχει.
 Μέμνος Έχω τζι έναν ευχάριστον καλή μου θυγατέρα
 τζαι θέλω να το μοιραστώ με σεν τζαι τη μητέρα.
 Λόγω που βαρυδούλεψα τον μήναν που τελειώννει
 Αφήκαν μου ελεύθερον τον μήναν π'αντακώννει .
 Τζι ελπίζομεν να σας χαρώ, μα τζαι να με χαρείτε,
 τζι ούλλα σας τα προβλήματα, θέλω να μου τα πείτε.
 Ιφιγένεια Πατέρα εν ευχάριστα τα νέα που μας φέρνεις
 τζι όση χαράν μας έδωσες, διπλάσια να παίρνεις
 Μέμνος Η μάνα σου πού βρίσκεται τζαι άφηκε σε έξω;
 Εγήνηκε χανούμισσα τζι εν βαωμένη έσσω;
 Ιφιγένεια Πατέρα εμεγάλωσα, δεν θέλω προστασία,
 στο σπίτι δεν χρειάζεται να δίνω παρουσία.
 Τζι αφότου ετελείωσα το παρθεναγωγείο,
 βάλλω σέ περιορισμόν τζαι αρρεναγωγείο
 Μέμνος Είναι μεγάλη η χαρά για μάναν τζαι πατέρα
 να έχουσι μια ικάνην τζι άξια θυγατέρα.,
 που δεν θέλει επίβλεψην ούτε τζαι προστασία.
 για να φυλάει την τιμήν, πο'ν η περιουσία .
(Βγαίνει η Κλυταιμνού)
 Κλυμνου Μα ήρτες Αγαμέμωνα τζαι δεν πήρα χαπάρι;
 Μέμνος Το μόνον που σας έφερα... εν νακκουρί χαβιάρι.
(της δίνει το μπουκαλάκι και φιλιούνται)
 Κλυμνού Σίουρα εν να πέρασες τζαι από τη Ρωσσία
 Μέμνος Επέρασα, σαν έρκουμουν ίσια που την Περσία.
 Κλυμνου Ρέξε να πάς να τζοιμηθείς, φαίνεσαι νυσταμένος .
 τζαι καταχάλης τζαι χλωμός, τζαι ταλαιπωρημένος.
 Μέμνος Άχ...μόνο στο σπιτούι σου, νιώθεις αναπαμένος.

ΣΚΗΝΗ 5

Πρωί της άλλης μέρας.Ελαφρό μουσικό πέραςμα. Ο Μέλιος κάθεται και διαβάζει εφημερίδα. Μπαίνει η Ελένη και του φέρνει καφέ. Ο Μέλιος τον δοκιμάζει.

- Μέλιος Μόνον που τα σιερούδκια σου,τα χρυσοκουκκουλλένα πίννω καφέν τζι αναπολώ, ούλλα τα περασμένα.
- Ελένη Θέλεις εκτός που τον καφέ να φέρω κάτι άλλο;
- Μέλιος Να κάτσεις θέλω δίπλα μου, δεν θέλω τίποτ'άλλο.
- Ελένη Θέλω να κάτσω δίπλα σου, μά'χω δουλειές να κάμω. τζι αν κάτσω να ποσκολιστώ, έθθεν να τες προκάμω .
- Μέλιος Ξέχασ'τες άχαρες δουλειές, τωρά πούμαι κοντά σου, τα κουτσοδούλια κάμνεις τα, ποννάμαι μακρυνά σου.
- Ελένη Τα ρούχα σου που έφερες, πρέπει να σιδερώσω τζαι με σεντόνια καθαρά, το στρώμα μας να στρώσω.
- Μέλιος Άφησ' τα ρούχα άπλυτα. καλή νοικοτζυρά μου τζι άπλυτα ανασταίνουσιν, αρχόντισσα τζυρά μου. Τ'αγαλματένιο σου κορμίν, το μουσκομυρισμένο μυρίζει σαν τραντάφυλλο, μόλις φρεσκοκωμμένο
- Ελένη Τα λόγια σου εν τρυφερά, ξέρεις να τα διαλέξεις, μα κάμνεις με ν'αντρέπομαι,με τούτα που μου λέεις
- Μέλιος Έτσι σε θέλω, ντροπαλήν, αγνή περιστερά μου, Εν η αθώα σου καρκιά, πόκλεψεν την καρκιά μου.
- Ελένη Αντρέπομαι αντρέπομαι...δεν ημπορώ ν'ακούω, θαρκούμαι πως εγέρασα τζαι ότι παρακούω
(φεύγει προς το σπίτι τρέχοντας. Ο Μέλιος συνεχίζει τον καφέ και το διάβασμα. Βγαίνει ο Μέμνος)
- Μέμνος Καλημερίζω αδερφέ, σήμερα δεν δουλεύεις ;
- Μέλιος Εγράφηκα σαν ασθενής,τζαι μεν μου αζουλεύεις.
- Μέμνος Εν τυχερός υπάλληλος, τζείνος του δημοσίου, μπορεί να πκιάννει άδεια γιατρού διά του βίου. Να κάθεται, να την τσακρά ,αμμά τζαι να τα κνίθει, είναι γνωστά τα έθιμα τζαι μάλιστα συνήθη .
- Μέλιος Πόθθεν το ξέρεις ρε στραβέ, λαλεί η παροιμία; Έκαμνες σαν υπάλληλος τζι εσου παρανομία.
- Μέμνος Ας ήταν οι Κυπριακές, στην προτινήν πορεία τζαι θάμουν ο πκιο συνεπής, μέσα στην εταιρία
- Μέλιος Τωρά που την εθάψετε, πκοιος να την αναστήσει; Άμα την έπαθεν η ρκά, έβαλε ρομανίσι.
- Μέμνος Επάθαμεν την αδερφέ, πράγματι ούλλοι τζι ούλλοι οι παντρεμένοι κατ'αρχήν, αμμά τζαι οι σκαπούλλοι.
(σιωπή)

- Μέλιος Από αγάπη σε ρωτώ, τζαι μίλα μου σταράτα.
 ΄Ιντα μισθόν πκιερώννεστε κάτω στα Εμιράτα;
- Μέμνος Καλλίττερα να μεν σου πω, γιατί θα με λυπάσαι,
 θα πέφτεις για να τζοιμηθείς τζαι θα με συλλοάσαι.
- Μέλιος Πε μου ρε Αγαμέμωνα, μπορεί να βοηθήσω.
 ΄Εχω έναν φίλο δυνατόν, που μπόρω ν'ακουμπήσω
- Μέμνος Στην Κύπρον, το μηνιάτικον ήταν δέκα σηλιάες .
 Στα Εμιράτα πκιάννω τες , σε τέσσερις μηνάες .
 Τζαι δεν κάθομαι πας τη γην, αμάνταν δεν ιβρίσκω,
 αμμά τα χρέη πού'καμα...τζι άλλον τα πολλυνίσκω.
- Μέλιος Πράγματι είσαι για λύπησην, αδέρφιν όπως πάεις
 τζαι την περιουσίαν σου, ούλλην εν να τη φάεις.
- Μέμνος Εσού πώς πάεις αδερφέ, είσαι πετυχημένος ;
- Μέλιος Εγόρασα τζαι πούλησα τζαι βκήκα κερδισμένος.
- Μέμνος Πε μου τζι εμέν το μυστικόν, πέрки τα καταφέρω.
 Μα θέλω τζαι παραντζιελιάν, τούτα εγιώ'ν τα ξέρω.
- Μέλιος ΄Ηταν ένα χαλίτικον, δίπλα που το δικό μου.
 Βοήθησεν ο φίλος μου, τζι ήρτε στο μερτικό μου.
 Αλλάξαμεν τη ζώνην του, τζαι οικιστική εγίνη.
 Εκόψαμεν οικόπεδα, τζι ούτ'έναν έν θα μείνει.
- Μέμνος Μπράβου σε Μενέλαε, εις την καπατσοσύνη
 επήρες που τη μάνα μας, μα τζαι στην καλοσύνη,
 τζαι στους ανθρώπους γύρω σου δείχνεις εμπιστοσύνη,
 για τούτον τζαι επρόκοψες στην νοικοτζυροσύνη .
(Μπαίνει η Ελένη)
- Ελένη ΄Εμαθα είσαι μ'άδειαν, Μέμνο που τη δουλειά σου
 τζι εχάρηκα που θα χαρείς, την οικογένεια σου
- Μέμνος Τζι εγώ είμαι χαρούμενος, θα κάμνουμεν παρέα
 τζι ελπίζω να περάσουμεν ήσυχα τζαι ωραία.
- Ελένη Μέλιο μου, σε χρειάστηκα τζαι θέλω σε στο σπίτι.
 Εμάγκωσε μια πόρτα μας που πάνω στον φεντζίτη.(φεύγει)
- Μέλιος ΄Ερχομαι Ελενίτσα μου, λάμνε τζι ακολουθώ σε.
 Όπως σου είπα αδερφέ... αν θέλεις βοηθώ σε.
 Σε ό,τι τζι αν με χρειαστείς, μεν αντραπείς τζαι πε μου
 Θα κάμω γιω την γην πηγήν, για σέναν αδερφέ μου
 Εγιώνι εβοήθησα, ακόμα τζαι εχθρό μου .
 Εν δυνατόν να αρνηθώ, τον έναν αδερφό μου;
- Μέμνος Ευχαριστώ Μενέλαε, πάνω μου δεν θα μείνει.
 Μα κάμνε νάκκον γλήορα, κάθομαι σε καμίνι.
 Το σπίτιν της Ιφιγενούς, που χτίσαμε με γαίμα.
 εν το πκιάει η τράπεζα, θαρκούμαι πως εν ψέμα.

- Μέλιος Πόσες ρε Αγαμέμωνα, έκοψες πίσω δόσεις,
αφότου σε απέλυσαν, τζι εν ημπορείς να δώσεις;
- Μέμνος Σηλιάες ρε Μενέλαε, γιατί οι τόκοι τρέχουν.
Τα χρέη , πέ του φίλου σου, ότι με καταρέχουν.
Πέρκι δοθεί παράταση, ώσπου να βρώ παπάες.
Ετάξαν μας μιαν αύξησην, τζιόλας οι αραπάες .
- Μέλιος Θέλω να μείνεις ήσυχος ,θα πάω στον κουμπάρο
τζι ούλλα σου τα παράπονα, γραπτώς θα του τα πάρω.
(Βγαίνει η Κλυμονού)
- Κλυμονου Τ' αγαπημένα φαίνονται τζαι μόνον που το δειν τους ,
μοιράζουν την αγάπην τους, αλλά τζαι τη στοργήν τους
- Μέλιος Καλώς μας ήρτες Κλυτεμνού, μα πρέπει να πηαίννω,
παραντζιελιά της Ελενούς, που δεν την παραβαίννω.
- Κλυμονού Απ' αγαπά τζι αφού πονά, πάντοτε υπακούει,
εις την αγαπημένην του, ποττέ δεν παρακούει.
- Μέλιος Εν νάσιετε τζι εσείς πολλά, να πείτε μεταξύ σας
να σας αφήκω μόνους σας, τζαι αναμεταξύ σας.
(φεύγει)
- Κλυμονου Έλα ποδά να κάτσουμεν τζαι πρέπει να τα πούμεν,
γιατί αν περιμένουμεν, πον να ξαναβρεθούμεν,
ο χρόνος μας εν να χαθεί τζι εμείς εν να χαθούμεν..
- Μέμνος Είχα σε τζι εκκουκούφας με, που κασ' την πατανίαν
μα δεν σου καταλάβαινα, αφού την αυπνίαν.
- Κλυμονου Τωρά που ξεκουράστηκες,τζι ακούεις τζαι σκαμπάζεις.
μάθε πως ο Μενέλαος , εν δυνατός τζιαμπάζης .
Τζαι να τον πκιάεις που κοντά, πέρκιμον μεσιτέψει,
στον φίλον τζαι κουμπάρον του,μιαν εντολή να πέψει,
το σπίτι να γλιτώσουμεν από τους τραπεζίτες,
που τρων τζαι δεν χορτάννουσιν σαν τρώσιν οι τερμίτες.
- Μέμνος Εμίλησα του Κλυτεμνού, νάκκον προτού νεφάνεις
τζαι Νυφφικόν της Φιγενούς, γύρεψε να υφάνεις.
Όπως μου υποσχέθηκεν ,σύντομα θα μιλήσει
στον Πάρην τον κουμπάρον του, τζαι θα τα κανονίσει.
- Κλυμονου Έμα λαλείς κανόνισμαν, εξήγα μου τζι εμένα
πέρκιμον παρηορηθώ, γιατ' έχω τα χαμένα.
- Μέμνος Δεν μούπεν λεπτομέρειες , μα εσϊούρεψε με,
για το γερόν το μέσον του, τζαι καθυσήχασε με.
- Κλυμονου Εν η αλήθεια εν γερόν, το μέσον που μου είπες.
Δεν έσιει ικανότερον, που να στουπώννει τρύπες.
- Μέμνος Μακάρι Κλυταιμνήστρα μου τζαι ο θεός να δώσει,
την τρύπα που ανοίξαμεν,να μας την ιστουπλώσει.
- (Η Κλυταιμνού σταυρώνει το μουνί της,χωρίς να βλέπει ο Μέμνος)**

- Κλυμνου Λαλούν...άμα στουππώννεις μιν, ότι ανοίουν σίλιες.
Ο φίλος του Μενέλαου, πού νάβρει τόσες...γρίλλιες.
- Μέμνος Ο Μέλιος δεν ανησυχεί, έσει του εμπιστοσύνη,
είπα του τζιόλας να του πεί...πάνω μου δεν θα μείνει.
- Κλυμνου Κάμε του δώρον ακριβόν, που να το εχτιμήσει.
Έβρε του μια φανταχτερήν,πέρκιμον του γυαλλίσει
τζαι τζείνην που του κόλλησεν, να τηνε ξαπολύσει.
- Μέμνος Έχω έναν φίλον που πουλά, χάλκινες κατσαρόλλες,
που δεν κολλούν με τίποτε, ας ψήνουν τζαι φασόλες.
Η μάνα μου έψηνην λουβκιά, φατζιήν,κουτζιά, ρουβίθκια,
έψηνην τζαι λαόν ξιδκιάν, με κάμποσα κρομμύδκια.
Έπησεν τα χαλλούμια της, έπησεν αναράες,
τζαι τρώασιν τζαι παίδενες, ετρώσιν τζαι ρκάες.
Εξέχαννεν τα κάποτε πάνω εις την νησκιάν της,
μα όμως δεν εκόλλησεν, ποττέ την μαιρκάν της.
Έτσι φαγιά δεν έφαα, που τότε που επλάστην,
έτρωα τζι εμακάριζα Κλυμνού, τον χαλκοπλάστην.**(σιωπή)**
Στου φίλου στο κατάστημα, θα πά να παζαρέψω
τζι οχτώ στον φίλον του Μελή, κανίσιιν θα τες πέψω.
(σιωπή)
- Κλυμνου « Το πού σου νεύκω πού πάεις »,ειπώθηκε για σένα
τζαι μεν θέλεις εξήγηση, για σηλιοειπωμένα.
- Μέμνος Τούν τα υπονοούμενα, να μου τα εξηγήσεις,
αν μεν θέλεις να έχομεν τζι άλλες παρεξηγήσεις.
- Κλυμνου Μείνε σαν είσαι άντρα μου, σαν σ'έχω συνηθίσει,
να έρκεσαι στο σπίτι σου, μόνο για το ...τζοιμίσι.
- Μέμνος Ρε Κλυταιμνήστρα σύντυσιε ξεκάθαρα, σταράτα,
ή κόψε τα παράπονα τζαι λάμνε, πκιασ'τη στράτα.
- Κλύμνου Τούτον εν το καλλίττερον, να φύω να σ'αφήσω,
να πάω στη γειτόνισσα,νάβρω να κουνουστήσω.
- Μέμνος Φώναζε την Ιφιγενούν, θέλω να της μιλήσω.
Μιτά της τα προβλήματα, ούλλα θα συζητήσω.
Από την Κύπρο δεν φεύκω,αν πρώτα δεν τα λύσω.
Θα κόψω τζαι θα ράψω γιω, τζαι δεν θα σε ρωτήσω.
- Κλυμνου **(φωνάζει)** Έλα ρε Ιφιγένεια, ο τζύρης σου αγκρίστην
με τες αλήθκειες που λαλώ,τζαι ρίφκει αλλού αντζίστριν
- Μέμνος Θα παεις νάβρεις την Αννούν, την σίεροκουτάλαν
που έφτασεν η φήμη της, τζαι πέρα που την Τάλαν;
- Κλυμνού Θα πάω τζει που πεθυμώ, να πνάσει η τζεφαλή μου.
Έπρησες το στομάσιιν μου, έκρουσες το βλαντζί μου.
(φεύγει η Κλυταιμνού, μπαίννει η Ιφιγένεια.)

- Μέμνος Καλώς την προκομμένη μου, κάτσε να σε ρωτήσω
για ούλλα τα προβλήματα, για να τα μελετήσω.
Τζαι πρώτα πρώτα πκοιον ένει το πρώτον πρόβλημά σου;
Πε το καλοσυνάτη μου, βκάρτο που την καρκιά σου.
Θέλω νάσαι ξεκάθαρη, τίποτε μεν μου κρύψεις
τζαι που τα βάθη της καρκιάς, να μου τ' αποκαλύψεις.
(Η Ιφιγένεια κλαίει)
Κλαίεις Ιφιγενίτσα μου τζαι η καρκιά μου λιώννει,
δεν σε ανάγιωσα εγιώ για να σ' αφήκω μόνη.
Πε μου πκοιος σε ενόχλησεν ,πε μου πκοιος σε πειράζει.
Τσακκώννεται η μάνα σου μιτά σου τζαι φωνάζει;
- Ιφιγένεια Η μάνα μου με αγαπά, σαν μ' αγαπάς τζι εσούνι,
άλλος εν το μαράζι μου...ένα σωστό γουρούνι.
- Μέμνος Κόρη μίλα ξεκάθαρα τζαι πε μου τόνομαν του
τζαι πάω γιω τζαι βρίσκω τζιόλας στη γειτονιάν του
- Ιφιγένεια Αν πάεις τζαι στο σπίτιν του, δεν θα τον συνατήσεις
τζι ένα μόνο σου έμεινεν, να του τηλεφωνήσεις .
Μόνον εις το τηλέφωνον τζι εγιώ τον πετυχαίννω,
αλλά να συνεννοηθώ... ποττέ δεν καταφέρνω.
Λαλεί μου τα πογυριστά, δεν τα λαλεί στα ίσια,
τζαι κόβκει την κουβέντα μας,σαν να ζητώ κανίσσια.
Σαν να με εβαρύθηκεν τζαι βρίσκει αφορμάες
να μεν έρκεται να με δει, ούτε τζαι τες γιορτάες.
Ερέξαν τα Χριστούγεννα, Απόκριες,Λαμπράες
επέρασεν τζι η Άννοιξη τζαι σφίζαν οι πυράες,
αρκέψαν ν' αγκαστρώννουνται ακόμα τζι οι φοράες
τζι εγιώ τζοιμούμαι μόνη μου, όπως τες καλορκάες.**(Κλαίει)**
- Μέμνος Θωρώ τζι αναστατώννομαι, πούσαι σε μαύρο χάλι.
Θα πάω τζιόλας αύριο, να τόβρω το ρεμάλι
που έβκαλεν τζαι όνομαν, πως εν τζαι παλλικάρι ,
μα κάθεται πασ' τα βουνά τζαι σφίγγει το ζωνάρι,
που τον Οκτώβρην τζαι να πα, μέχρι τον Αλωνάρη.
Θα του δειχτώ τζι ο δκιάολος θαρκούμαι θα τον πάρει.
- Ιφιγένεια Παρακαλώ πατέρα μου, δεν θέλω φασαρία.
Δεν είμαι γιω ποριψιμιά,είμαι σωστή κυρία.
Εγιώνι δεν παρακαλώ, εμέν παρακαλούν με,
μεινίσκουν οι αρσενιτζιοί σύξυλοι ζαι θωρούν με.
Ποτζεί που ρέσσω γίνεται, που πίσω μου το σώσε
τζαι δεν θάχω τον Αχιλλήν...μάνα μου τζαι χαρώ σε..
Εγιώ το δαχτυλούι μου έτσι τζαι το κουνήσω
σαρανταπέντε Αχιλλείς, θα με βουρούν που πίσω.
(μεγάλη σιωπή)

- Μέμνος Συγνώμην τζιόλας κόρη μου, θέλω να σε ρωτήσω...
μα εν λεπτόν το ζήτημαν τζι εν θα τ' αποτολμήσω.
- Ιφιγένεια Κατάλαβα πατέρα μου, τζαι θα σου απαντήσω
με κάθε ειλικρίνειαν...να σε κατατοπίσω **(σιωπή)**
Φυλάω το ανέπαφον, σαν φρόνιμης παρθένου
τζαι δεν το έδειξα ποττέ, ούτε του χαρτωμένου.**(σιωπή)**
- Μέμνος Γεμώννουσιν τα μμάδκια μου, τζι είμαι συγκινημένος,
που δεν έντζυσεν πάνω σου ούτε ο χαρτωμένος .
- Ιφιγένεια Ευχαριστώ πατέρα μου για την εμπιστοσύνη
που δείχνεις για την κόρη σου,πανω μου δεν θα μείνει,
- Μέμνος Την παροιμίαν τη γνωστήν για την τιμήν την ξέρεις,
κάμε την πράξην κόρη μου τζαι θα τα καταφέρεις .
« Η τιμή τιμήν δεν έσειι...τζαι χαράς'την που την έσειι »
Αφού την έσειεις την τιμη να τη μοσχοπουλήσεις
τζαι πασ' το βρακοζώνι σου, αρκοντογιόν να δήσεις.
- Ιφιγένεια Δεν θα πουλήσω την τιμή, εγώ για να πλουτήσω.
Σε τζείνον μόνο θα δοθώ, πον να τον αγαπήσω .
- Μέμνος Μπορείς να έσειεις τζαι τα δκυο,τζαι πλούτη τζαι αγάπη.
Πε μου το νναι τζαι βρίσκω σου...τζαι πρίγκηπαν αράπη.
- Ιφιγένεια Τον άντραν που θα παντρευτώ, μόνη μου θα διαλέξω
τζαι δεν είμαι εμπόρευμα για να το παζαρέψω. **(σιωπή)**
- Μέμνος Κόρη μου, επαττίσαμεν, είμαστε χρωμένοι
τζαι ο χρεώστης βκιάζεται τζαι δεν μας περιμένει.
Το σπίτι σου που χτίσαμεν, εις το σφυρίν το βκάλαν.
Είδα την αγγελίαν τους ,στον τύπον που εβάλαν.
Εστοίχισεν πανάκριβα...η μάνα σου τα ξέρει,
που ζήτην τζαι που έθελεν...το χτιν τζαι το χτοσιέρι.
Τζαι θα το φαν οι τράπεζες, μέχρι το καλοτζαίρι
τζαι άστεγοι θα μείνουμεν τζι οι νέοι τζαι οι γέροι.
Γιατί,το σπίτιν το παλιόν, τούτον που κατοικούμεν,
αν μεν το ξέρεις μάθε το,τζαι τούτον το χρωστούμεν.
Μα δόση δεν πκιερώννουμεν τζαι θα ξεσπιτωθούμεν.
Ρωτώ σε τζαι απάντα μου, αξίζει να τραβκιέσαι
μ'έναν ανεβράκωτον, τάχα πως αγαπκιέσαι ;
Άμα περάσουν κόρη μου οι πρώτες συγκινήσεις,
για άλλα εν να νοιάζεσαι τζι άλλα θα πεθυμήσεις.
Θα θέλεις τες ανέσεις σου, σαν καλομαθημένη,
σαν πλούσια τζι αρκόντισσα καλοαναθρεμμένη. **(σιωπή)**
Σκέφτου καλά τα λόγια μου τζαι θα τα ξαναπούμεν.
Μά κάμνε νάκκον γλήορα, να μεν καθυστερούμεν
γιατί εν κρίμαν τζι άδικο στες στράτες να βρεθούμεν.

Πρωί. Ακούεται ελαφρά μουσική. Η Κλυταιμνού σκουπίζει την αυλή. Φωνάζει προς το σπίτι.

- Κλυμνού Εύπνα ρε Ιφιγένεια τζι εγίνη μεσομέρι.
 τζοιμάσαι σαν να δούλευκες κορούα μου νυχτέρι.
 Ο ήλιος έβκηκε ψηλά, πα να μεσουρανήσει.
 τζι όπου τζι αν είσαι μάνα μου, εν να κατηφορήσει.
 τζι εσύ τζοιμάσαι κόρη μου τζι εν να μου μαραντζιάσεις,
 τζαι τζείνα, που σε προίτζησεν η φύση, θα τα χάσεις.
 Εγίνην καθενυχτικόν κόρη μου το ξενύχτιν.
 τζαι μέσα μου, που σε θωρώ, μαύρος γιαράς ανοίχτην.
 Έφαεν μου τα σπλάχνα μου, τρώει τα σωθικά μου.
 Εύπνα , έλα έξω να σε δω, μόνη παρηορκά μου.**(σιωπή)**
 Εγιώνι μόνη τα λαλώ, τζαι μόνη τα σκαμπάζω.
 Θεέ μου δωσ' μου δύναμη, γιατί δεν ησυχάζω.
(Μπαίνει η Αννού)
- Αννου Καλημερίζω Κλυταιμνού, θωρώ σε θυμωμένη.
 Ίντάπαθες γειτόνισσα τζαι είσαι αγκρισμένη;
- Κλυμνου Κόρη, εμεσομέρκασεν τζι η Φιγενού τζοιμάτα
 φωνάζω της να σηκωθεί, μα δεν μου πολοάται.
- Αννου Νάταν η μόνη , Κλυτεμνού, τότε να κατσομφκιάζεις.
 Πολλούς της ηλικίας της θωρεις τζαι δυσπυρκάζεις .
 Πουλούν τη μέραν της δουλειάς, γοράζουσιν τη νύχτα ,
 μα πόσον εν ν'αντέξουσιν, ξενύχτα τζαι ξενύχτα...
 Ππέφτουσιν ξημερώματα, ξυπνούσιν μεσομέρι,
 μα την πυράν εν ύστερα ο φούρνος πον να φέρει.
 Δεν ημπορείς συνέχεια να ξεγελάς την φύση,
 το γελασιόν χρωστά σου το, τζι έν θα σου το χαρίσει.
- Κλυμνου Ξέρω το τζαι λυπούμαι την, μα ίνταν πον να κάμω;
 Γυρίζω προς τον ουρανό τζαι στον θεόν που πάνω.**(σιώπη)**
- Αννου Κόρη, συγνώμη που ρωτώ, ρωτώ για το καλόν της .
 Δεν έσειε πλάσμαν πασ'τη γη,να θέλει το κακόν της.**(σιωπή)**
 Έτσι μεσομερκάτικα, για ναν μες το κρεβάτι,
 μη κακόν... η Ιφιγενού , μέμπα τζαι έπαθεν κάτι ; **(σιωπή)**
 Ίνταν που στέκεις μουλλωτή, πε μου, ξομολοήθου,
 είπες μου τζι άλλα βάσανα, καλή μου, αθθυμήθου.
- Κλυμνου Το πρόβλημα της φαίνεται, ναν με τον χαρτωμένο,
 ρωτώ την, μα κρατά σφιχτά το στόμαν της κλεισμένο
- Αννου Μεν μαραζώννεις Κλυτεμνού, τούτα εν συνηθισμένα
 τα κούτζια εν συνήθεια, για τα αγαπημένα.
- Κλυμνου Μακαρι νασιεις δίκαιον τζαι ναν αγαπημένοι
 μα έλα που η κόρη μου, σαν ναν απελπισμένη!

Βράδι. Ακούεται έν λαϊκό τραγούδι. Ο Μέλιος κάθεται και κουτσοπίνει . Φωνάζει προς το σπίτι του Μέμνονα.

- Μέλιος Ἄτε ρε Αγαμέμνονα, πίνω τζαι καρτερώ σε ,
μα δεν τζυλά, κατάμονον σαν μ'άφηκες, χαρώ σε. **(πίνει)**
- Μέμνος **(βγαίνει)** Συγνώμη ρε Μενέλαε, μα δεν με ξαπολούσιν,
για ούλλα βασανίζονται τζαι με ταλαιπωρούσιν.
- Μέλιος Αν βάλλεις φτιν των γεναικών, Μέμνο θα σε πελλάνουν.
Ἄμα αρκέψουν μουρμουρκόν, ἔφηννε τες τζαι χάννου.
- Μέμνος Ἐφυν η γεναίκα σου; Εἶπαν μου θα βρεθούσιν
ὅμως δεν εκατάλαβα, πού θα συναντηθούσιν.
- Μέλιος Καμιάν ἔνοιαν να μεν ἔσεις, ἄμα εν συναμένες
να εἶσαι πάντα σίουρος , πως εν ασφαλισμένες.**(σιωπή)**
Τωρά πού'μαστε μόνοι μας, θέλω να ξηγηθούμεν,
για κάπκοιες σκέψεις πό'καμα, να συνεννοηθούμεν.
- (σιωπή)** Πρώτα να πκιείς ἕναν ποτόν, ὅσον να ηρεμήσεις ,
για να μπορέσεις καθαρά μαζί μου να μιλήσεις.**(του βάζει)**
- Μέμνος Εμίλησες του φίλου σου για τζείνον που με τρώει;
Πκοια ἦταν η απάντηση , εἶπε σου νναι ἢ οἶ ; **(πίννει)**
- Μέλιος**(σιωπή)** Ακόμα δεν του σύντυχα, ἔκαμα σκέψεις ἄλλες,
αφότου εβρεθήκαμεν, θθυμάσαι τες προάλλες.
- Μέμνος Πε μου τες, να μεν καρτερώ, μοιράστου τες μιτά μου.
Από την αγωνία μου τρέμουν τα γόνατά μου.
- Μέλιος Ηρέμησε ἀδέρφι μου, σε τέθκοιες καταστάσεις
γυρεύεις το καλλίττερον, υπό τες περιστάσεις
- Μέμνος Τζαι πκοιον εν το καλλίττερον, κατά την ἀποψή σου;
Πε μου το να αναπαυτώ, λύσε τη σιωπή σου. **(σιωπή)**
- Μέλιος Αδέρφιν, στην κατάσταση που βρίσκεσαι, θαρκούμαι
που τα πολλά σου δάνεια, εύκολα δεν θα βκούμε.
- Μέμνος Ἐτσι κουβένταν μεν λαλείς, παίρνεις μου την πνοή μου,
τζαι χάννω την ελπίδα μου τζαι την αναπνοή μου.
- Μελιος Καρτέρα, μεν μου πνίεσαι, κάτι θα σου συστήσω
κάτι που το μελέτησα, για να σ'ευχαριστήσω.**(σιωπή)**
Η κόρη σου εν ὁμορφη, θωρώ πως την θωρούσιν
αρσενιτζιοί τζαι θηλυτζιοί, ὅπου τζαι να βρεθούσιν
Οι θηλυτζιοί ζηλεύουν την, αρσενιτζιοί θαυμάζουν.
Στα νιάτα τζαι στα κάλλη της, ούλλα τα θυσιάζουν**(σιωπή)**
Εσκέφτηκα ἕναν γαμπρόν, καλλίττερον δεν ἔσει
που ο παπράς που πάνω του, ὅπως τη βρύσην τρέσει.
Θωρώ που τη κρυφοθωρεί, γιατί εν τζι αντροπκιάρης,
παρά την ηλικίαν του. Πρέπει ναν σαραντάρης.

- Μέμνος Λαλείς το τζι εν αντρέπεσαι ; Μέλιο, αν θυσιάσω την κόρη μου για τον παπάρν, κάλλιον μου να τη χάσω.
- Μέλιος Η πράξη, που αβίαστα αποκαλείς θυσία εν για την Ιφιγένειαν η μόνη σωτηρία .
Σίουρα, μιαν τζι εν όμορφη, θα εύρεις να τη δώσεις, μπορεί σ'έναν απένταρον, που να πκιερώννει δόσεις.
Θέλεις την κόρη σου να ζει πλούσια σε παλάτι όξα να δκιαλοϊζεται, για να γοράζει κάτι;
Ρωτώ σε τζαι απάντα μου, ίντά'σαι μουλλωμένος ;
Αν την θωρείς να δυστυχει, θάσαι ευτυχισμένος, **(σιωπή)**
- Μέμνος Τζιαι πκοιος εν πον ο τυχερός, που εν να μου την πάρει;
Ξέρεις τον, είσαι σίουρος, πως θα την κουμαντάρει;
- Μέλιος Ξέρω τον, είμαι σίουρος, θωρώ τον τζαι μετρώ τον.
Εν άνθρωπος ειλικρινής. Σέβομαι τον, τιμώ τον.
- Μέμνος Καλά...δεν έσει ονομαν τούτος ο σαραντάρης;
Πε το ,η εν μιαλλίττερος...πέρκι ναν πεηντάρης.
- Μέλιος**(σιωπή)** Λαλώ για τον κουμπάρο μου, τον φίλο μου τον Πάρη, που δεν έσει πκιο άξιον που τούτον, να την πάρει.**(σιωπή)**
- Μέμνος Ο άδρωπος Μενέλαε, για να σαρανταρίζει τζι ακόμα ναν ελεύτερος, κάτι κακό μυρίζει.
- Μέλιος Εσπούδασε, μορφώθηκεν τζαι εκαταξιώθη , με ούλλα τα προβλήματα του τόπου εξυμώθη τζαι δεν του έμεινεν τζαιρός, τζι έτσι δεν εχαρτώθη.
- Μέμνος Για τούτον είσαι σίουρος ή κάμνεις εικασίες ;
Για γεροντοπαλλίκαρα λαλούν τζαι παροιμίες ...
«που βρίσκει τζαι βολεύκεται, ποττέ του δεν παντρεύκεται »
- Μέλιος Ο άνθρωπος εν τίμιος, μα τζι οι πολλές δουλειές του δεν του αφήννουσιν τζαιρό νάσει τες σκανταλιές του.
- Μέμνος **(σιωπή)**Εντάξει ρε Μενέλαε, πρέπει να το σκεφτούμεν μα δώκε μου λλίον τζαιρό για να συντονιστούμεν.
- Μέλιος Ρε Μέμνονα, το σίερον κολλά πάνω στη βράση, τζαι κάμνε νάκκον γλήορα, η κόρη σου θα χάσει.
- Μέμνος Τούτον που εμελέτησες είπες το της Ελένης ;
θαρκούμ' εν προτιμότερον νάκκον να περιμένεις.
- Μέλιος Αν καρτεράς αδέρφι μου γνώμην που τη γεναίκα, μπορεί τζαι να την καρτεράς ίσια με χρόνια δέκα.
Μόνοι μας ό,τι κάμουμεν, κουβένταν μεν αννοίξεις με τες γεναίτζες...σίουρα το θέμα θα το πνίξεις.
- Μέμνος Στον ίδιον εσύντυσιες, έκαμες καμιά νύξη;
- Μέλιος Δεν το θεώρησα σωστό, να πάω να συντύχω για θέμαν τόσο σοβαρό, χωρίς να σε ρωτήσω . **(σιωπή)**
Την εβδομάδαν πόρκεται, εν να τον συναντήσω.

**(Πρωί. Ο Πάρης βγαίνει με προφυλάξεις από το σπίτι του Μέλιου.
Η Ελένη τον αποχαιρετά από το παράθυρο, το οποίο και κλείνει.
Η Κλυταιμνού ανοίγει την πόρτα, βγαίνει έξω και σταυροκοπιέται)**

- Κλυμνού Να έρκεται στο σπίτιν της, ν' αφήνει τη φουλιάν του
την ώραν που ο άντρας της πηαίνει στη δουλειάν του,
να με θωρεί πως τον θωρώ, μα να παραγνωρίζει
τον νουν, τ' αφκια, τα μμάδκια μου, τούτο με δαιμονίζει
τζι ούτε θεοί το δέχονται, μα ούτε τζαι δαιμόνοι,
τζαι μέσα σ' ούλλον τον ντουιάν, τούτοι εν ναν οι μόνοι.
Αν είσιε μούτρα τζαι κορμίν η ποδκιαντραποσύνη
θα τά'χασιν τούτοι οι δκυο, μα τζαι γαουροσύνη.
Μα το σειρόττερον κακόν, που θεωρούν τους άλλους,
πως έχουν στον εγκέφαλον απόστημαν τζαι κάλλους.
(Μπαίνει η Αννού)
- Αννού Καλή σου μέρα Κλυταιμνού, είσαι αναστατωμένη.
Δεν ετζοιμήθηκες καλά; Είσαι ξαγρυπνημένη;
- Κλυμνού Αννού μου που τα νεύρα μου θαρκούμαι θα κρεπάρω
τζαι δεν ιξέρω, πίστεψε, πκοιαν στράταν εν να πάρω.
Ποστάθηκα τζι εν ημπορώ πκιον να ανηφορήσω.
Θα πάρω τον κατήφορον τζαι ας κατρατζυλήσω.
Θ' αρκέσω πκιον να τα λαλώ τζαι όπκοιον πάρ' ο χάρος
Δεν θα γενώ για τους μοιχούς λιμάνιν ούτε φάρος.
Ας δώκουν με τα μούτρα τους σε βράχο, να τα σπάσουν
Εμέναν πκιον που την ζωήν έθθεν να με ποσπάσουν.
Ώσποσον πκιον να τους θωρώ τζαι ώσποσο να βρίσσω,
ώσποσον τες ιδέες μου να τες αποκηρύσσω;
- Αννού Είδες τους πάλε τζι είδαν σε ότι τους εθωρούσες
τζι εκάμαν τους αγάπαρους, σαν να στραοθωρούσες;
- Κλυμνού Σαννάμαι μια θεόστραβη τζαι αποβλακωμένη
τζι εν με υπολογίζουσιν τούτοι οι κολασμένοι.
Κρούζουν τζαι καουρτίζουν με σε φούρνον τζαι τηάνι
θ' αννοίξω πκιον το στόμα μου τζι απού πονεί σας γιάνει.
- Αννού Να δώκεις τόπο στην ορκήν, άντεξες τόσα χρόνια
πασ' τα μαλλιά μας φάνηκαν τζιόλας τα πρώτα σιόνια.
Τίποτε δεν κερτίζουμεν τζαι σύναξε τον νουν σου,
η ένοια τζι η φροντίδα σου ναν η Ιφιγενού σου.
- Κλυμνού Για τζείνην εν που άντεξα τζι αμπλέπω τζαι μουλλώννω,
εγιώ, που αμπλεπούμενους στραώννω τζαι μερώννω.
- Αννού Σαν άντεξες τόσον τζαιρόν, το ίδιον ν' άντέξεις
ώσπου να φτάσει ο τζαιρός την κόρη να παντρέψεις.

ΣΚΗΝΗ 9

Βράδι. Ακούεται λαϊκή μουσική. Ο Μέλιος κάθεται με τον Πάρη και κουτσοπίνουν .

- Μέλιος Κάτι πολλά προσωπικό θέλω να σε ρωτήσω,
μα δεν ξέρω φίλε μου πώς να το αρκινήσω.
Τόχω κρατήσει μυστικόν τζαι από την Ελένη,
προτίμησα ανάμεσα σ'εμάς τους δκυο να μένει.**(σιωπή)**
Φίλε, αν το κατάλαβες, επήραν μας τα χρόνια.
τζαι στα μαλλιά μας φάνηκαν τζιόλας τα πρώτα σιόνια.
Τζι εγιώνι επαντρεύτηκα τζαι είμαι βολεμένος,
μα εσου είσαι ανύπαντρος τζι είσαι μοναξιασμένος.
Εσκέφτηκα κουμπάρε μου, να σε νοικοτζυρέψω,
τζαι ήβρα την καλλίτερη νύφη να σε παντρέψω.
Εν κοπελλούα του σπιθκιού, πον καλομαθημένη
τζαι θέλει άντρα νούσιμο, ναν νοικοτζυρεμένη.
Πέφτει σου νακκουρί μιτσιά τζι εν να σε σχολιάζουν,
μα έσεις φίλε δκυο αφκιά, να βάζουν τζαι να βκάζουν.
Πάρε με σαν παράδειγμα, πόχω όμορφη γεναίκα
π'αξίζει εις την ομορκιάν, ίσια με άλλες δέκα.
Αν έβαλλα υπόψη μου τα σούσουρα του κόσμου,
θα έφτυννα συνέχεια τζαι πίσω μου τζαι ομπρός μου.
(Μπαίνει η Ελένη και τους φέρνει λίγα φρούτα)
- Ελένη ΄Ινταν που κουβενκιάζουσιν οι φίλοι τζαι κουμπάροι;
Πκοιον να ρωτήσω να μου πει, τον Μέλιον η τον Πάρη;
- Μέλιος Τα πάθη μας αγάπη μου, ποττέ τους δεν τελειώνουν,
μόλις λυθούσιν τα παλιά, τζυνούρκα ξεφυτρώνουν.
- Ελένη Μεν μου λαλείς για τα παλιά, πε μου για τα τζυνούρκα.
΄Εκοψες πάλε την Αννούν που δίπλα τζι εσυμπούρκαν ;
- Μέλιος Λαλώ για τα προβλήματα που έσει ο κουμπάρος,
με την οικονομία μας, που του εγίνη βάρος.
- Ελένη Για τούτα τα προβλήματα, εγιώ εν έχω ιδέα
τζαι για να μεν σας ενοχλώ, φεύκω που την παρέα.**(φεύγει)**
- Μέλιος ΄Ιντα λαλείς κουμπάρε μου, εν να τη μελετήσεις
την πρόταση που σούκαμα, ή θα την παραιτήσεις;
- Πάρης Πρώτα πρώτα κουμπάρε μου, να μάθω τ'όνομάν της
τον τζύρην της, τη μάναν της, τη ράτσαν, τη γενιάν της.
- Μέλιος Συγνώμη, έσεις δίκαιο.**(σιωπή)** Του φίλου του πιστού μου
συστήνω για γεναίκαν του, την κόρην τ'αδερφού μου.**σιωπή**
- Πάρης Εν όμορφη , πεντάμορφη...τζι είμαι συγκινημένος,
φίλε που μ'εσκέφτηκες, πού'μαι...μοναξιασμένος.
Τζαι με τη σκέψη να βρεθώ μαζίν της μονιασμένος
έπκιαε με το τρεμουσιόν τζι είμαι τρεμουσιασμένος.

Η Ιφιγένεια βγαίνει από το σπίτι της. Είναι καλοντυμένη.

- Μέλιος Καλώς την Φιγενούλλα μας, καλώς την κορασιά μας που να τη δούμε σύντονα, νύφη στην εκκλησιά μας.
- Ιφιγένεια Ευχαριστώ σε θείε μου , πρώτα για την ευχή σου μα τζαι για την αγάπη σου τζαι για την προσοχή σου.
- Μέλιος Ποττέ μου δεν αγάπησα κανέναν σαν εσένα ούτε σε χρόνια τωρινά, ούτε σε περασμένα.
- Ιφιγένεια Το νιώθω θείε μου καλέ , κοντά τζαι μακριά σου. Το νιώθω τζαι στη λύπη σου, το νιώθω στη χαρά σου.
- Μέλιος Φαντάζομαι θα γνώρισες τον κύριον τον Πάρη. Είμαστε φίλοι καρδιακοί, είμασταν τζαι κουμπάροι.
- Ιφιγένεια Θωρώ τον θείε ταχτικά εις τες τηλεοράσεις τζι ενώπιον του έδωκα τζαι κπακοιες εξετάσεις.
- Πάρης Σίγουρα θα επρόσεχα την τόσην ομορφιά σου αν ήσουν κάπως ομπροστά από τη συντροφιά.
- Ιφιγένεια Λυπούμαι που εκάθουμουν στα πισινά θρανία τζαι εις το τέλος έπκιναν με τζαι νάκκον η ανία.
- Πάρης Μακάρι να σε πρόσεχα, να σ' έφερνα ομπρός μου. Μπορεί τζαι να εγίνεσουν, κάποτε βοηθός μου.
- Ιφιγένεια Τωρά που την επρόσεξες, κάμε την βοηθό σου για να την έσεις μόνιμα φίλε εις το πλευρό σου.
- Πάρης Θάθελα τα προσόντα της να αντιπαραβάλω με άλλες υποψήφιεσ, ώστε να την προσλάβω.
- Μέλιος Ρώτα την, ίντα καρτεράς, τωρά πον μανισή της. Να δεις προσόντα τζαι χαρές που κρύβει η ψυσιή της
- Πάρης Μ' απότι βλέπω βκιάζεται, γιατ' εν καλοντυμένη, τζι από τα ρούχα που φορεί, κάπου θαν καλεσμένη. Εν μέσα τζι η κουμέρα μου, που μπαίννει τζαι ξεβαίννει τζι εν θέλω η Ιφιγένεια νάναι αφηρημένη, μα θέλω στην κουβένταν μας νάναι προσηλωμένη.
- Μέλιος Τότε προσκάλεσ' την εσύ, μόνοι σας να βρεθείτε τζαι ότι σχεδιάζετε να το καλοσκευτείτε.
- Πάρης Εάν με καταδέχεται θάναι χαρά μεγάλη έξω να ανταμώσουμεν οι δκυο κανένα βράδι. Να τη ρωτήσω να μου πει τι θέλει τι δεν θέλει τζι αγάλι αγάλι γίνεται η αγουρίδα μέλι.
- Μέλιος Αλλάζετε τηλέφωνα να τηλεφωνηθείτε τζαι πού εν ν' ανταμώσετε να συνεννοηθείτε. Να μεν το πείτε κανενού για τη συνάντηση σας τζι ό,τι αποφασίσετε να μείνει μεταξύ σας . Γιατί, πολλοί τζι ανώφελοι, όπου νεκατωθούσιν όσες δουλειές αρκεύκουσιν, εν να σαντανωθούσιν.

- Ιφιγένεια Θείε , δεν έχω ξαναβκεί με άντρα μανισή μου
έξω από το σπίτι μου, τζαι τρέμει η ψυσιή μου.
- Μέλιος Ο φίλος μου εν σοβαρός, τίμιος, προκομμένος,
για τα καλά που έκαμεν, εν καταξιωμενος.
Είναι τζαι που τον Πρόεδρον δίκαια τιμημένος.
- Ιφιγένεια Σκέφτομαι πον πασίγνωστος , στον τόπο ξακουσμένος
τζαι δαχτυλοδειχτούμενος, τζαι αναγνωρισμένος,
Τζι άμα τον δουν να παρπατά νύχτα ζευκαρωμένος ,
με μιαν κοπέλλαν άγνωστη, χωρίς ναν παντρεμένος,
εν να του βκει το όνομαν τζι εν κρίμαν ο καημένος .(σιωπή)
- Μέλιος Άκου ίνταν που σκέφτηκα, καλή μου Ιφιγένεια,
που μίλησες πολλά σοφά με περισσή ευγένεια.
Μια νύχτα, νύχτα σιανήν, μες'τουν την εβτομάδα
Θα πάω με τη θεία σου στου Τροόδους την κοιλάδα,
πό'χουμεν το εξοχικόν, να μείνουμεν τζει πάνω,
ολημερίς τζι ολονυχτίς τζι ακόμα παραπάνω.
Το σπίτιν εν ναν όφκερον, διώ σας αντικλείδι.
τζαι έρκεστε τζαι βρέθεστε δαμέ , εν κατακλείδι.
Ούτε αμμάτι θα σας δει, με ξένον με δικό σας
τζαι ό,τι συμφωνήσετε εν ναν το μυστικό σας.
- Ιφιγένεια Αν ιξεβεί η μάνα μου έξω να πελλετήσει
τζαι δει το φως αφτούμενον, θα κακομελετήσει.
- Μέλιος Δεν θα το πούμεν κανενού, ότι θα λείπουμεντε,
μα αν ακούσετε φωνές ,εβκάτε πας το σέντε.
Να χαμηλώσετε το φως τζαι να σιγομιλάτε.
τζι όι να χαχχανίζετε ή να χασκογελάτε.
Να πείτε για το μέλλον σας τζαι για τα όνειρα σας
Ν'αννοίξετε τ'αγκάλια σας μαζί με τα φτερά σας.

Σκηνή 10

**Βράδι. Ελάχιστο φως. Άδεια η σκηνή. Η Ιφιγένεια και ο Πάρης
ακούονται από το σπίτι του Μενέλαου.**

- Ιφιγένεια Αντρέπουμεν που βρίσκομαι σε ξένο σπίτι μόνη.
- Πάρης «Την αντροπή σιεπάζει την, λαλούσιν, το σεντόνι.»
- Ιφιγένεια Λαλείς, αν ιξαπλώσουμεν που κάτω στο σεντόνι,
να μας αφήκει η αντροπή, π'άρκεψε να φουντώννει.
- Πάρης Η παροιμία το λαλεί , δεν το λαλώ εγιώνι
τζι οι παροιμίες εν σοφές, που είπαν οι προγόνοι.
- Ιφιγένεια Τότε να δοκιμάσουμεν, μπορεί να ωφελήσει
τζι ο ένας δίχα αντροπήν, του άλλου να μιλήσει.
- Πάρης Σήκωσ' τό πανωσέντονο, τζι έλα να σιεπεστούμεν
τζι εν να σου φύει η αντροπή, άμα συνομπλιαστούμεν

- Ιφιγένεια Θαρκούμαι εν νάκκον δύσκολον, πούμαι καλοντυμένη
με τουαλέττα μακρυάν, μα τζαι παπουτσωμένη.
- Πάρης Ξηπαπουτσώθου τζι έβκαλε το μακροφουστανούι
τζαι μείνε Φιγενούλλα μου με το μεσοφορούι
- Ιφιγένεια Εν να φεντζιάζει τζι αν φανεί που μέσα το βρατζί μου,
εν αντροπή που στέκεται, αρσενικός καρτζί μου.
- Πάρης Κάμμα τ'αμμάδκια σου τζαι πε, πως είμαστιν κουμέρες
τζαι λείπουν οι αντράες μας , πάσι σαράντα μέρες .
Τζι ό,τι εσυφωνήσαμεν αντάμα να βρεθούμεν
τζαι για την απουσίαν τους, να παρηγορηθούμεν.
- Ιφιγένεια Αρέσκει μου η πρόταση, πολλά με συναρπάζει,
τζι ό,τι βρεθεί ομπρόθερα, το σιέρι μου αρπάζει.
- Πάρης ΄Ιντα σιερούιν μαλαχτόν, σιέρι μαλαματένον,
κουκκούλλιν ολομέταξον, παμπάτζιν δοξεμένον.
Βγαίνουν αργά αργά στην αυλή ο Μέμνος και η Κλυμνού.
Πέφτει το ελαφρά το φως πάνω τους.
- Ιφιγένεια Μεγάλε μας πολιτικέ, της Κύπρου μας καμάρι
τζαι της οικονομίας μας στύλλε τζαι αγκωνάρι.
Εκακοφάνησες πολλούς, ώσπου να καταφέρεις,
πελάτες εις τες τράπεζες πάλε να ξαναφέρεις.
΄Υστερα που το κούρεμαν εβρέθησαν καμπόσοι
θυσίαν να σε κάμουσιν, ο κόσμος να ξεδώσει .
Μ'αρνήθηκεν ο Πρόεδρος τζαι έχω σε εγιώνι
μέσ'τες αγκάλες μου τωρά, που κάτω στο σεντόνι.
- Πάρης ΄Ιντα κορμούιν λυερόν, ίντα κορμίν φιδίσιον,
΄Ιντα μαλλούδκια λαμπερά τζαι μμάτιν ελαφίσιον!
΄Ιντα στηθούιν τροφαντόν, ίντα στητόν βυζούιν,
αφράτον, άσπρον, τρυφερόν, όπως το παλαζούιν !
΄Ιντα ροβούες κκεραζιές, γλυκό μου γεναικούιν,
ζαι μουττερές σαν την μουττούν, πόσιει το περτικούιν.
΄Ιντα ζαμπούες торνευτές τζαι ίντα κωλαρούδκια
που να τα κάμω πεθυμώ, πόψε μαξιλαρούθκια.
Που δκυο σιειλούδκια νοτερά, στα μεσοασιελούδκια
άφησ' με μαντζουράνα μου να πάρω δκυο φιλούδκια..
΄Αφησ' με, για να νεπαυτώ, να πνίξω τον καμόν μου
που έχασα τον ύπνον μου τζαι τον αναπαμόν μου.
Που τότε που σε γνώρισα τζαι που σε πρωτοείδα,
σαν να μου ξεβιδώθηκεν τζι ελάσκαρεν η βίδα.
- Μέμνος (φωνάζει) Τούτ'η φωνή π'ακούεται αντίκρυ του σπιθκιού μου,
δεν εν φωνή μου γνώριμη, δεν εν του αδερφού μου.(σιωπή)
Είκοσι χρόνια παντρειάς, χρόνια βασανισμένα,
δεν άκουσα γι αντρώνα, ναν παραλοϊσμένα,

- που να λαλούν λαφαζανιές, ψευκιές τζαι παραμύθκια να αλληλοπεριπαίζονται, να μεν λαλούν αλήθεια
- Κλυμνού Που άδρωπον ως άδρωπον, καθένας διαφέρει τζαι μεν ακούεις Μέμνονα τζείνον που σε συφέρει. Εσου θέλεις παρακαλιόν το στόμα σου ν'αννοίξεις τζαι καρτεράς τα βάσανα, στον ύπνον να τα πνίξεις. Ππέφτεις στο μαξιλάρι σου τζι ώσπου να πεις κρομμύδιν ακούουνται ροχχαλητά , που σπάζουν τζεραμίδιν, **(σιωπή)**
- Μέμνος Μα σαν να σιωπήσασιν, τίποτε δεν ακούω. Εν ναν της φαντασίας μου; Λαλείς να παρακούω ;
- Κλυμνού Σίουρα επαράκουσες , βουίζουν τζαι τ'αφκιά σου, πήαινε ππέσε είπα σου, έσεις τζαι την καρκιά σου. τζι οι συγκινήσεις βλάφτουν σε, λαλούν το οι γιατροί σου λαλούν το τζαι οι φίλοι σου, λαλούν το τζι οι οχτροί σου.
- Μέμνος Μπορεί ν'ακούσαν Κλυτεμνού νάκκον τη συντυσιά μας, είτε μπορεί να σσιάστηκαν κόμα τζαι την οσσιά μας. Μπορεί να φοηθήκασιν τζι εκλειδαμπαρρωθήκαν Μπορεί τζαι να ποστάθησαν τζαι να ποτζοιμηθήκαν
- Κλυμνού Ν' αφήκουμεν τ'αντρόνον να κάμει την δουλειάν του, γιατί όποκιος νεκατώννεται βρίσκει τζαι τον πελάν του.
- Μέμνος Αν ήταν το αντρόνον, έθεν να ποσιατήσω, αμμά δεν είμαι σίουρος τζαι εν να πελλετήσω.
- Κλυμνού Μέμνονα βεβαιώννω σε, πως δεν το κάμουν ξένοι. Κάμνει το ο Μενέλαος μαζί με την Ελένη. Τζαι βκάλε τη σιεϊττανιάν, πό'βαλες στο μυαλό σου τζαι γύρισε να φύουμεν, αν θέλεις το καλό σου.
- Ιφιγένεια **(Ακούεται να φωνάζει.**
Μάνα μου ίντα κόπελλος τζαι ίντα λατζινάρι τζι ίντα γερόν τζαι στιβαρόν που έσει το κοντάρι.
Να απλώσω το σιερούι μου , κάμε μου τουν τη χάρη να το κρατήσω νακκουρίν ομορφονιέ μου Πάρη.
(αστραπές, βροντές και βροχές.Μικρή σιωπή)
Κάπου αστράφτει τζαι βροντά, κάπου χαλάζι ρίφκει τζι εμέν κοτζιά μου υπουργός ...πόψε να μού το τρίφκει.
ωωωχχχ ωωωχχχ ωωωχχχ ωωωχχχ....

Ο Μέμνονας σπρώχνει την πόρτα και κάνει έφοδο. Ακολουθεί η Κλυταιμνού. Δυναμώνει η βροχή και σβήνει σιγά σιγά.

ΣΚΗΝΗ 12

Αννου **(γριά)** Παρόλον που τους έπκιασαν μαζίν, επ' αυτοφόρω, είπεν πως της εγέμωννεν τη φόρμα για τον φόρο. παρόλον που τον είδασιν με όρθιον κοντάρι είπεν πως του απάγγελλεν Κυπραίον ποιητάρη.

τζαι άμα του απάγγειλεν «το τελευταίο γράμμα»
 εσυγκινήθηκεν πολλά,γι αυτόν τζι εμιτσοκάμμα.
 Παρόλον που τον έκοψαν, σαν ήταν καβαλλούρι
 είπεν πως την ετάϊζεν...χαλλούμιν τζαι κουλλούρι **(σιωπή)**

Μα σαν ήταν εμπρούμουττα τζαι της τον εβυζίραν
 εκινηματογράφαν τους , κρυφά ο αλ τζιαζίρα.
 Ήταν τζι ο κινηματογραφιστής όξυπνον κοπελλάτζιν
 τζι έκαμεν ένα «κλόους άπ» πάνω εις το καυλάτζιν
 Τζι εφάνηκε στη δόξαν του το θρυλικόν καυλί,
 οπότε αναγκάστηκαν να πάν εις τη βουλή.

(σιωπή) Να μελετήσουν σοβαρά το θέμαν επί τόπου,
 τζι αν κάτι που εκρέμμουνταν,ήταν λιμπά τ' αδρόπου.
 Εμίλησαν οι βουλευτές, πρώτα οι κομματάρχες
 τζι ήταν παρόντες τζιαχαμέ καμπόσοι καναλάρχες.
 Επκιάσαν θέσεις βολικές, στα μπροστινά στασίδκια,
 πρώτοι να δούσιν που κοντά τα τρία...σινακλίκκια.**(σιωπή)**

Ο ένας είπεν το μακρύν τζι ο άλλος το κοντόν του,
 μα όσα τζαι να είπασιν, επήασιν του βρόντου.
 Γιατί διαφωνούσασι στο μέγεθος του πέους
 οπότε αποτάθηκαν πάλε στους Ευρωπαϊούς.
 Συγκεκριμμένα μάλιστα, εις την Κομισιόν
 που λειτουργεί με σύστημα, όπως την πανσιόν,**(σιωπή)**
 Πράγματι μελετήθηκεν το πρόβλημα σε βάθος
 τζι εβκάλασιν απόφαση, χωρίς φόβον τζαι πάθος**(σιωπή)**
 Αποφασίστηκεν λοιπόν...« το κράτος της μπανάνας»
 να λέγεται που δα τζαι δα...«το κράτος της πουτάνας».
 Γιατ' ήταν στην πολιτικήν πατρώνες τζαι πουτάνες ,
 που δεν είσιε μεσ' τον ντουνια μιλύττερες καρτάνες.

(σιωπή) Όσο για την Ιφιγενούν, την παραπεταμένην,
 σύντομα διαδόθηκεν, πως εν αγκαστρωμένη .
 Μάλιστα εμαθεύτηκεν πκοιος ήταν ο πατέρας,
 που τον επαρομοίαζαν, περίπου σαν το τέρας ,
 διότι εξαπόλυσεν...τη νιοσταγκαστρωμένη
 τζι είπεν πώς όταν τόκαμναν,ήταν ατιμασμένη.**(σιωπή)**
 Η Φιγενού ανάθρεψεν μόνη το μπασταρτούιν,
 που γίνην της πολιτικής τζαι τούτον πατρωνούιν.**(σιωπή)**
 Της Ελενούς δεν έδρωνναν οι ψύλλοι του αφκιού της ,
 μά'παθεν σαν παθθαίννουσιν ούλλες του σιναφκιού της.
 Έζησε μόνη τζι έρημη τζι επέθανεν στην ψάθα
 τζαι ώσπου να την θάψουσιν είδασιν τζαι επάθαν.

ΤΕΛΟΣ